

OFEK

rok założenia 1986

25 Lat

OGÓLNOPOLSKA FUNDACJA EDUKACJI KOMPUTEROWEJ

25 lat

OFEK

1986-2011

Fundatorzy założyciele OFEK

Zakłady przemysłowe i instytucje oraz ich przedstawiciele:

1. Fabryka Maszyn Rolniczych AGROMET-ARCHIMEDES we Wrocławiu, **Leon Łeszyk**;
2. Wrocławskie Zakłady Włókien Chemicznych CHEMITEX, **Adam Nowotarski**;
3. Zakłady Elektroniczne ELWRO we Wrocławiu, **Andrzej Musielak**;
4. Przedsiębiorstwo Montażu Elektrowni i Urządzeń Przemysłowych ENERGOMONTAŻ Wrocław, **Marian Pałka**;
5. Wrocławskie Przedsiębiorstwo Informatyki Przemysłu Budowlanego ETOB, **Maciej Rzążewski**;
6. Przedsiębiorstwo Zagraniczne w Polsce HAMILTON we Wrocławiu, **Helena Milan**;
7. Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych we Wrocławiu, **Emil Kamiński**;
8. Zakłady Przemysłu Odzieżowego INTERMODA we Wrocławiu, **Zbigniew Watras**;
9. Zakłady Przemysłu Odzieżowego im. 1-go Maja – OTIS we Wrocławiu, **Leszek Semkowicz**;
10. Ośrodek Treningu Kierowniczego i Ekonomicznego OTREK we Wrocławiu, **Robert Zięba**;
11. Politechnika Wrocławska, rektor **Jan Kmita**;
12. Polskie Towarzystwo Informatyczne w Warszawie, **Mieczysław Andrzej Wiśniewski**;
13. Przedsiębiorstwo Wdrażania i Upowszechniania Postępu Technicznego POSTEOR we Wrocławiu, **Marian Maćkowiak**;
14. Przedsiębiorstwo Techniki Biurowej BIUROTECHNIKA w Warszawie – Zakład Techniki Biurowej BIUROTECHNIKA we Wrocławiu, **Bogusław Lisowski** i **Jan Janiszewski**;
15. Przedsiębiorstwo Aparatury Elektronicznej RADIOTECHNIKA - Wrocław, **Andrzej Myszkiar**;
16. Przedsiębiorstwo Modernizacji Procesów Technologicznych NOWATECH - Katowice, **Jerzy Święch**;
17. Zakłady Sprzętu Grzejnego WROZAMET - Wrocław, **Zdzisław Krzeczowski**;
18. Przedsiębiorstwo Zmechanizowanych Robót Budownictwa Przemysłowego ZACHÓD we Wrocławiu, **Aleksander Metner**.

Osoby fizyczne:

1. Daniel Józef Bem,	9. Andrzej Myszkiar,
2. Franciszek Jan Ferdek,	10. Sławoj Nowak,
3. Mikołaj Marian Firlej,	11. Marian Pałka,
4. Jan Janiszewski,	12. Paweł Józef Pruchniewicz,
5. Bożena Koronkiewicz,	13. Andrzej Szrednicki,
6. Bogusław Lisowski,	14. Jan Sztajer,
7. Franciszek Tomasz Ludwin,	15. Mieczysław A. Wiśniewski.
8. Ryszard Milan,	

Prezydium Rady Fundatorów:

Bogusław Lisowski - prezydent, **Andrzej Musielak** - wiceprezydent, **Andrzej Myszkiar** - wiceprezydent, członkowie Prezydium: **Bożena Koronkiewicz**, **Jerzy Syrokowski**.

Rada Naukowa Fundacji:

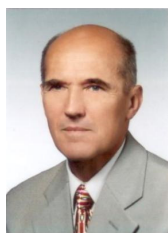
1) prof. **Daniel J. Bem** - przewodniczący, 2) mgr **Bożena Barska**, 3) prof. **Zdzisław Hellwig**, 4) mgr inż. **Bronisław Hynowski**, 5) doc. **Jan Madey**, 6) mgr inż. **Jerzy Poniatowski**, 7) doc. **Ryszard Pregiel**, 8) doc. **Maciej Sysło**, 9) mgr **Krzysztof Święcicki**, 10) doc. **Stanisław Waligórski**, 11) prof. **Jan Węglarz**, 12) mgr **Mieczysław A. Wiśniewski**, 13) mgr **Andrzej Włodarczyk**, 14) dr inż. **Jan Zarzycki**.

1. Wprowadzenie

Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej została powołana we Wrocławiu przez Fundatorów Założycieli wymienionych (str. 2) w akcie notarialnym z 24.02.1986 roku. Inicjatorami jej powstania byli dyrektorzy wrocławskich przedsiębiorstw i instytucji, a głównie **Bogusław Lisowski** (na zdjęciu) – pierwszy Prezydent OFEK i **Andrzej Myszkier** – wiceprezydent i sekretarz Prezydium Rady Fundatorów (1987-1990). W ciągu 25-u lat istnienia Fundacja, współpracując ściśle z Ministerstwem Oświaty i Wychowania, a następnie Ministerstwem Edukacji Narodowej, dostarczyła do szkół wyposażenie ponad **8 700** pracowni komputerowych. Zainstalowano w szkołach ponad **91** tysięcy komputerów i około **15** tysięcy drukarek. Realizując podstawowy cel statutowy, OFEK koordynowała i uczestniczyła w realizacji szkoleń ponad **80** tysięcy nauczycieli. Wartość tych działań ma nie tylko wymiar finansowy, bo spowodowała – jak przewidział **B. Lisowski** – *„przyłączenie się polskiej szkoły do rodziny nowoczesnych szkół na świecie, szkół przełomu XX i XXI wieku, wieku rewolucji informacyjnej”*.

2. Od akcji „Komputer w tornistrze” do Fundacji

Utworzenie Fundacji we Wrocławiu poprzedziła akcja prowadzona w 1985 r. pod nazwą klub „Komputer w tornistrze”. Historię tworzenia Fundacji wspomina jeden z jej inicjatorów, fundator założyciel, członek Rady Fundatorów p. **Andrzej Myszkier** (na zdjęciu): - *W trakcie jednego ze spotkań na początku 1985 roku z zaprzyjaźnionym dyrektorem **Bogusławem Lisowskim** (dla mnie **Stawkim**), z którym poznaliśmy się wiele lat wcześniej, pracując wspólnie w gronach kierowniczych ELWRO, zeszliśmy na temat mocno wtedy nagłaśniany i wspierany przez lokalny dziennik „Wieczór Wrocławia”, a dotyczący działalności klubu „Komputer w tornistrze” (ukazała się wówczas seria artykułów redaktora **Stawoja Nowaka**). Klub ten powstał w czasie, gdy coraz więcej mówiło się w naszym kraju o nauczaniu informatyki w szkołach średnich. Od 1986 roku zamierzano nawet wprowadzić ten przedmiot do szkolnych programów nauczania. Członkowie tego klubu, w tym kilkoro nauczycieli wrocławskich szkół średnich – pasjonatów informatyki, postanowiło nie czekać na oficjalne wprowadzenie nauki informatyki do szkół. Postanowili swoją pasję realizować w klubie, stawiając sobie za cel m.in. opracowywanie oprogramowania dla celów dydaktycznych. Działania tego klubu bardzo mocno wspierał Dolnośląski Oddział Polskiego Towarzystwa Informatycznego, na czele z jego ówczesnym Prezesem Zarządu Panem **Zygmuntem Mazurem**, mającym wielkiego zwolennika realizacji całej idei w osobie Sekretarza Generalnego PTI*

mgr. **Mieczysława Andrzeja Wiśniewskiego**, który później został jednym z fundatorów założycieli naszej Fundacji.

Razem ze Sławkiem, mając sami dzieci w wieku szkolnym, doszliśmy do wniosku, że temu klubowi należałoby pomóc zarówno w wymiarze finansowym, jak też sprzętowym. Będąc członkami Wrocławskiego Klubu Dyrektorów, skupiającego kilkudziesięciu dyrektorów przedsiębiorstw, działającego w ramach Wrocławskiego Oddziału Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa (TNOiK), postanowiliśmy zainteresować tą ideą dziekana i prodziekana naszego klubu - dyrektora „WROZAMET” **Franciszka Dratwę** i dyrektora „INCO” **Franciszka Tomasza Ludwina**. Propozycja ta spotkała się z pełną ich aprobatą. Przeniesienie tej idei na forum kierownictwa Oddziału TNOiK zbiegło się w tym czasie z mocnym zaangażowaniem ówczesnego wiceprezesa tego oddziału – dr. **Andrzeja Szrednickiego** (zawodowo pracującego wówczas, jako adiunkt w Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu) w działania wspomnianego klubu „Komputer w tornistrze”. Zarówno on, jak też drugi z wiceprezesów – dr **Mieczysław Ciurla** (zawodowo pracujący wówczas, jako adiunkt w Politechnice Wrocławskiej) oraz dyrektor Biura Oddziału TNOiK – mgr **Paweł Pruchniewicz** (zawodowo pracujący w Akademii Ekonomicznej) nie tylko zaakceptowali ideę pomocy szkole, ale bardzo aktywnie zaangażowali się w dalsze prace organizacyjne, mające na celu zmaterializowanie tej idei.

Pomysł poparcia całej idei przedstawiliśmy na plenarnym posiedzeniu Klubu Dyrektorów, co również zostało przez większość uznane za ważne zadanie, w które dyrektorzy i reprezentowane przez nich firmy powinny się włączyć. Do idei pomocy szkole trzeba było jeszcze przekonać samorządy pracownicze. Udało się to skutecznie i w kwietniu 1985 roku Klub Dyrektorów powołał zespół, którego zadaniem było uszczegółowienie formy wspierania tej idei.

Razem ze Sławkiem zaproponowaliśmy utworzenie fundacji. Klub powołał Komitet Założycielski Fundacji. Zarząd tego Komitetu stanowili wspomniani wcześniej: mgr inż. **Bogusław Lisowski** – przewodniczący i mgr inż. **Andrzej Myszkier** - wiceprzewodniczący. Po kilku miesiącach pracy tego komitetu Klub Dyrektorów postanowił przejść do dalszego etapu organizacyjnego i, zgodnie z ówczesnymi wymogami prawa, powołał Komitet Organizacyjny Fundacji Edukacji Komputerowej, który został zarejestrowany w Rejestrze Stowarzyszeń i Związków, prowadzonym przez Wojewodę Wrocławskiego. Zarząd tego komitetu stanowili: dyrektor **Bogusław Lisowski** – przewodniczący, dwaj wiceprzewodniczący – **Andrzej Myszkier** i **Andrzej Szrednicki** oraz **Paweł Pruchniewicz**. Członkami Komitetu Organizacyjnego byli również: prof. **Daniel J. Bem**, prof. **Zdzisław Hellwig**, prof. **Bronisław Pilawski**, dr **Mikołaj Firlej** i dr **Zygmunt Mazur**. W tym miejscu chciałbym jeszcze raz podkreślić ogromne wsparcie dla całej idei przez kierownictwo Wrocławskiego Oddziału TNOiK, czego widocznym dowodem było m.in. bezpłatne udostępnienie Komitetowi Założycielskiemu Fundacji, a następnie Komitetowi Organizacyjnemu Fundacji, jednego z pomieszczeń w siedzibie oddziału. Wspomagali nas tam również pracownicy biu-

rowi oddziału. Efektem końcowym działalności Komitetu Organizacyjnego Fundacji było podpisanie aktu notarialnego.

Postanowiono, na mój wniosek, nadać nazwę **Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej**; uzupełnienie nazwy o słowo "Ogólnopolska" miało w przyszłych działaniach fundacji bardzo istotne znaczenie. Uroczyste podpisanie aktu notarialnego odbyło się w dniu 24 lutego 1986 roku w siedzibie Miejskiej Rady Narodowej we Wrocławiu, przy Placu Nowy Targ. Wybór tego miejsca nie był przypadkowy, gdyż ówczesne władze Wrocławia, a szczególnie jego Prezydent **Stefan Skąpski**, były bardzo przychylnie idei powołania fundacji, czego wyrazem było przyznanie przez Pana Prezydenta w bardzo krótkim czasie lokalu przy ulicy Świętego Marcina 4, który stał się siedzibą naszej fundacji. A w tamtym czasie uzyskanie lokalu, zwłaszcza w dobrym miejscu Wrocławia, nie było sprawą łatwą, było wręcz wyjątkową. Wracając do podpisania aktu - akt notarialny podpisali umocowani przedstawiciele 17-tu przedsiębiorstw (w większości ich dyrektorzy) i Politechniki Wrocławskiej (reprezentował ją Rektor) oraz 15 osób fizycznych. Również w tym samym dniu i miejscu odbyło się Pierwsze Walne Zebranie Fundatorów, które prowadził prodziekan Wrocławskiego Klubu Dyrektorów – **Franciszek Tomasz Ludwin**.

W trakcie tego walnego zebrania wybrano Prezydium Fundacji w składzie: mgr inż. **Bogusław Lisowski** – prezydent, mgr inż. **Andrzej Myszkier** – wiceprezydent, któremu powierzono również funkcję Sekretarza Prezydium Rady Fundatorów, mgr inż. **Andrzej Musielak** – wiceprezydent oraz członkowie Prezydium - mgr **Bożena Koronkiewicz** i mgr **Jan Syrokowski**, który - zgodnie ze statutem – wszedł w skład Prezydium, jako przedstawiciel Krajowego Komitetu Narodowego Czynu Pomocy Szkole. Również w trakcie Pierwszego Walnego Zebrania Fundatorów powołano dra inż. **Andrzeja Szrednickiego** na dyrektora Zarządu Fundacji. Był on bardzo czynną i wielce inspirującą osobą w całym okresie poprzedzającym utworzenie naszej fundacji, reprezentując także Wrocławski Oddział TNOiK, którego był wiceprezesem. Powołanie go na dyrektora Zarządu, było więc niejako sprawą oczywistą i stanowiło podkreślenie jego roli w procesie tworzenia OFEK oraz zjednywania dla idei fundacji różnych środowisk.

W dniu 14.01.1987 r. wysłano do Sądu Rejonowego Warszawa-Praga wniosek o rejestrację Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej. Po dwóch miesiącach (7.03.1987 r.) Sąd ten wydał postanowienie o wpisie do rejestru fundacji pod nazwą **Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej**. Następnie, w dniu 7.07.1987 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi wydał postanowienie o rozszerzeniu składu Prezydium Rady Fundatorów o: mgra **Zbigniewa Rogowskiego** i prof. dra hab. **Daniela J. Bema**, który zaczął przewodniczyć 14-osobowej Radzie Naukowej Fundacji.

Tak więc, od połowy 1987 r. Fundacja rozpoczęła działania z pełnym rozmachem, co wcale nie oznaczało, że bez żadnych problemów. Początki zawsze bywają trudne. To, że dzisiaj Fundacja ma za sobą pasmo sukcesów na polu

obranych przez siebie przed ćwierćwieczem celów statutowych jest zasługą wielu osób, które angażowały się w przekazywanie idei w czyn. Mam na myśli Fundatorów Założycieli, bez których wsparcia finansowego – zwłaszcza w początkach działalności naszej fundacji – cała idea nie miała szans na realizację. Myślę też o aktywnych członkach Prezydium Rady, na czele z ich Prezydentami, o członkach Rady Naukowej Fundacji oraz o pracownikach Fundacji z Zarządami i ich dyrektorami, którzy codzienną pracą przyczynili się do tego, że przez 25 lat OFEK wypełnia swoje cele statutowe, czym wydatnie przyczyniła się do dzisiejszego stanu upowszechnienia informatyki nie tylko w szkołach, a także w kraju. Wszyscy mający udział w powstaniu naszej Fundacji, jak też w jej bieżącej działalności powinni mieć satysfakcję z dokonanego i dokonywanego dzieła.

Na koniec chciałbym wyrazić ogromny żal, że w jubileuszu 25-lecia naszej Fundacji nie wezmą udziału wielce zasłużone dla jej powstania i funkcjonowania takie osoby, jak: pierwszy Prezydent, dyrektor mgr inż. **Bogusław Lisowski**, pierwszy Dyrektor Zarządu dr inż. **Andrzej Szrednicki**, dziekan Wrocławskiego Klubu Dyrektorów mgr **Franciszek Dratwa**, prodziekan tego klubu mgr **Franciszek Tomasz Ludwin**. Gdyby oni teraz żyli mieliby zapewne dużą satysfakcję z dokonań naszej Fundacji. Składam Im ogromny hołd.

Szczególnie ciepło wspominam mojego Przyjaciela **Sławka Lisowskiego**, z którym spędziłem wiele dni, a czasami i nocy, dla doprowadzenia początkowego zamysłu o Fundacji do pełnego i skutecznego finału. Był on motorem napędowym dla idei upowszechnienia informatyki w szkołach. Odszedł od nas 20 lat temu. Zmarł przedwcześnie w wieku 57 lat, w dniu 4 sierpnia 1991 roku. Cześć jego pamięci. Przy okazji jubileuszu Fundacji warto zastanowić się nad sposobem uhonorowania jej inicjatora i pierwszego prezydenta. Może najwłaściwszym byłoby ustanowienie przez Fundację stypendium Jego imienia?

3. Fundacja ustanowiona

Popularna gazeta popołudniowa „Wieczór Wrocławia” (z 25.02.1986 r.) na pierwszej stronie odnotowała: „**Fundacja Edukacji Komputerowej – ustanowiona!** Wczoraj w sali posiedzeń Miejskiej Rady Narodowej we Wrocławiu odbyła się doniosła uroczystość. Przedstawiciele kilkunastu przedsiębiorstw i instytucji oraz członkowie komitetu organizacyjnego złożyli podpisy pod aktem ustanowienia Fundacji Edukacji Komputerowej.

„Fundacja Edukacji Komputerowej – brzmi fragment aktu notarialnego – działa w ramach Narodowego Czynu Pomocy Szkole na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a siedzibą fundacji jest miasto Wrocław. Celem Fundacji jest pomoc w edukacji młodego pokolenia poprzez upowszechnianie stosowania komputerów w procesie dydaktyczno-wychowawczym”.

„Dzieło, które dzisiaj tworzymy – powiedział przewodniczący komitetu organizacyjnego Bogusław Lisowski – początkuje przyłączenie się polskiej szkoły do rodziny nowoczesnych szkół na świecie, szkół przełomu XX i XXI wieku, wieku rewolucji informacyjnej”.

Po powitaniu licznie przybyłych gości głos zabrał jeden z twórców fundacji prof. **Daniel J. Bem**. Powiedział on m.in., że przygotowanie społeczeństwa do tego, aby mogło ono sprostać wymogom stawianym przez techniczne środowisko życia i pracy w początkach XXI wieku, wymaga podjęcia już obecnie powszechnej edukacji informatycznej.

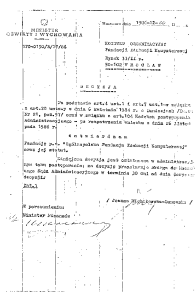
Obok informacji na pierwszej stronie umieszczono zdjęcie z podpisem: „Pod aktem notarialnym ustanawiającym Fundację Edukacji Komputerowej podpisy składają dyrektorzy „Elwro” **Andrzej Musielak i Jerzy Chelchowski**. Podpisy te potwierdzają przekazanie fundacji kwoty 5 mln złotych”. Warto odnotować, że kwota ta stanowiła ponad 40% ogólnej sumy zebranych środków. Dokończenie obszernej i szczegółowej informacji o założeniu Fundacji wraz z pamiątkowym zdjęciem oraz listą fundatorów zajęło jeszcze sporo miejsca na drugiej stronie „Wieczoru Wrocławia”:

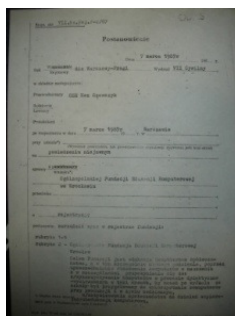
W obecności kierownika Państwowego Biura Notarialnego we Wrocławiu mgr. **Andrzeja Borzemskiego**, pod przygotowanym przezeń aktem kolejno składali podpisy fundatorzy lub ich przedstawiciele. Po złożeniu wszystkich podpisów p. Borzemski stwierdził: „**Akt ten odczytano, przyjęto i podpisano**”. Owa formuła nie oznacza zakończenia aktu powstawania fundacji. Dopóki fundacja nie uzyska osobowości prawnej, a więc dopóki nie zostanie zarejestrowana w sądzie (a potrwa to zapewne kilka miesięcy), dopóty fundatorem może zostać każda osoba prawna i fizyczna. Wystarczy, aby w którymkolwiek biurze notarialnym na terenie całego kraju zadeklarowała konkretny wkład na rzecz fundacji i złożyła stosowne podpisy pod aktem analogicznym do tego, jaki wczoraj podpisano we Wrocławiu. Jest to nie tylko możliwość, ale i konieczność, bowiem „**nie trzydziestu, nie trzystu, ale tysiące fundatorów dadzą dopiero możliwość efektywnego działania**” – jak powiedział jeden z sygnatariuszy.

Gratulacje i podziękowania organizatorom i pierwszym fundatorom złożyli goście, a wśród nich m.in. sekretarz KW PZPR **Marian Mazur**, przewodniczący RW PRON prof. **Roman Smolik**, rektor Uniwersytetu Wrocławskiego, przewodniczący kolegium rektorów wyższych uczelni Wrocławia prof. **Jan Mozrzyk**, wiceprezydent Wrocławia **Stefan Skąpski**. Przedstawiciel ministra oświaty i wychowania dyr. **Zbigniew Rogowski** potwierdził zainteresowanie resortu wrocławską inicjatywą.”

Dostępne dokumenty potwierdzają, że przed oficjalnym zarejestrowaniem Fundacji działał we Wrocławiu „**Komitet Organizacyjny Fundacji Edukacji Komputerowej**”, mieszczący się przy ul. Rynek 33. Wynika to m.in. z pisma zachowanego w Sądzie Gospodarczym we Wrocławiu, w którym można przeczytać następujące zdanie: „*Komitet Organizacyjny Fundacji Edukacji Komputerowej powstał 24 lutego 1986 r. we Wrocławiu, z inicjatywy grupy przedsiębiorstw z różnych regionów kraju oraz osób prywatnych i został wpisany do rejestru stowarzyszeń i związków Wojewody Wrocławskiego pod numerem 96*”. Także z kopii umowy (z 12.09.1986 r.), zawartej przez dyrektora Zarządu Fundacji dr. inż. **Andrzeja Szrednickiego** z Zarządem Oddziału Dolnośląskiego PTI, dotyczącej „*Oceny prac zgłoszonych na konkurs – Model sieci mikrokomputerowej – ogłoszony przez Ogólnopolską Fundację Edukacji Komputerowej*” wynika, że Fundacja prowadziła praktyczną działalność nie czekając na dopełnienie formalności rejestrowych.

Również kolejny z zachowanych dokumentów (z 20 grudnia 1986 r.) - **Decyzja Ministra Oświaty i Wychowania** (nr BPO-0150/R/17/86), której adresatem był „**Komitet Organizacyjny Fundacji Edukacji Komputerowej Rynek 33/Ilp. 50-102 Wrocław**” - potwierdza, że inicjatorzy utworzenia Fundacji powołali Komitet Organizacyjny. Decyzja ta składa się zaledwie z dwóch zdań: „*Na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 – w związku z art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. Nr 21, poz. 97) oraz w związku z art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego – po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26 listopada 1986 r. zatwierdzam Fundację p.n. „Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej” oraz jej statut. Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania; na decyzję przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.*”

Decyzję zatwierdzającą Fundację podpisała ówczesna Minister Oświaty i Wychowania dr **Joanna Michałowska-Gumowska**, w porozumieniu z Ministrem Finansów /podpis nieczytelny na dokumencie/. W zatwierdzonym przez Minister Oświaty i Wychowania statucie wymieniono cele główne

ustanowienia Fundacji oraz formy i sposoby ich osiągnięcia. Cele OFEK znalazły się również w kolejnym z ważnych dokumentów - **Postanowieniu Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi Wydział VII Cywilny z 7 marca 1987 r.** zarządzającym wpis w rejestrze fundacji: rubryka 2 – „**Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej Wrocław. Celem Fundacji jest edukacja komputerowa społeczeństwa,**

a w tym szczególnie młodego pokolenia, poprzez upowszechnianie stosowania komputerów w nauczaniu...

Rubryka 5 – Zarząd Fundacji stanowią: **Andrzej Szrednicki, Jerzy Szczucki, Bolesław Ostaszewski**. Zarząd kieruje działalnością Fundacji, podejmuje decyzje niezastrzeżone do kompetencji innych organów, pełni funkcję dyrekcji Fundacji i reprezentuje ją na zewnątrz.

Rada Fundatorów reprezentowana przez Prezydium Rady Fundatorów w osobach: **B. Lisowski, A. Musielak, A. Myszkier, B. Koronkiewicz, J. Syrokowski**. Kompetencje Rady i Prezydium określa §10 statutu Fundacji. Rada Naukowa Fundacji, której kompetencje określa §12 statutu Fundacji. Komisja Rewizyjna, której kompetencje określa §13 statutu Fundacji.

Rubryka 6 – Rodzaj i zakres prowadzonej działalności gospodarczej określa załącznik do statutu Fundacji złożony do akt rejestrowych.”

Wydział Społeczno-Administracyjny Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu wydał 10.08.1987 r. **Decyzję** nr SA.II-6017/26/87: „Na podstawie art. 34 w związku z art. 37 rozporządzenia z dnia 27.10.1932 r. – Prawo o stowarzyszeniach /Dz. U. Nr 94, poz. 808 z późn. zm./:

1/ zatwierdzam uchwałę Walnego Zebrania Członków Komitetu Organizacyjnego Fundacji Edukacji Komputerowej we Wrocławiu z dnia 9 czerwca 1987 r. w sprawie przekazania majątku wym. Komitetu Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej w Warszawie, zarejestrowanej w Sądzie Rejonowym Warszawa-Praga,

2/ zobowiązuję Komisję Likwidacyjną powołaną w dniu 09.06.br., do: a) przeprowadzenia likwidacji Komitetu w jak najkrótszym czasie oraz zadbania, aby masa likwidacyjna nie uległa uszczupleniu; b) niepodejmowania takich czynności prawnych, które nie wynikają z potrzeb likwidacji; c) powiadomienia Wydziału Społeczno-Administracyjnego Urzędu Wojewódzkiego: o zakończeniu likwidacji, nadesłania protokołu przekazania majątku i wniosku w sprawie wykreślenia Komitetu z rejestru stowarzyszeń i związków. Uzasadnienie: Dnia 07 marca 1987 r. Komitet Organizacyjny Fundacji Edukacji Komputerowej we Wrocławiu osiągnął cel główny swej działalności, to jest: doprowadził do zarejestrowania Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej w Sądzie Rejonowym Warszawa-Praga. Wobec zgodności uchwały Walnego Zebrania Członków Komitetu Organizacyjnego Fundacji Edukacji Komputerowej z dnia 09 czerwca 1987 r., w sprawie rozwiązania Komitetu, otwarcia likwidacji i powołania Komisji Likwidacyjnej, jak również przekazania majątku Komitetu, z postanowieniami art. 34 prawa o stowarzyszeniach oraz zapisów w § 6 ust. 1 i w §20 ust. 2 i 3 statutu Komitetu – postanowiłem jak w sentencji. Od decyzji niniejszej przysługuje odwołanie do Ministra Spraw Wewnętrznych, wniesione za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Decyzja, jako zgodna z żądaniem stron podlega wykonaniu przed upływem terminu wniesienia odwołania.”

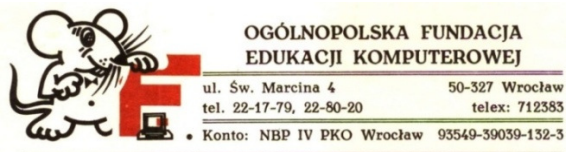
4. Trudne początki

Z wypisu z Krajowego Rejestru Sądowego z 7 marca 1987 r. wynika, że „Zarząd Fundacji stanowią: **Andrzej Szrednicki** (na zdjęciu), **Jerzy Szczucki** i **Bolesław Ostaszewski**.” Kolejne Postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 2.12.1987 r. wprowadza zmiany do rejestru fundacji OFEK, w rubryce 4: – „wykreśla się z wpisu 1 członek Zarządu

Bolesława Ostaszewskiego, wpisuje się **Marian Wolski** – członek Zarządu, **Zbigniew Rogowski**, **Daniel J. Bem** – członkowie Prezydium Rady Fundatorów.”

Zarząd OFEK wprowadził druki firmowe i pierwsze logo Fundacji (z myszką).

W krótkim czasie uruchomiono oddziały Fundacji we: Wrocławiu, Warszawie, Jeleniej Górze, Poznaniu, Łodzi i Białymstoku. **Oddział Warszawski** - Zakład Promocji, mieszczący się przy ul. Czarnieckiego 4/1, powołano 11.11.1987 roku Uchwałą nr 2/87 Zarządu Fundacji z 29 grudnia 1987 r. powołano z dniem 1 stycznia 1988 r. „**Oddział Wielkopolski OFEK z siedzibą w Poznaniu oraz Zakład Wdrożeń w Poznaniu, jako jednostkę organizacyjną Oddziału Wielkopolskiego. Na dyrektora Oddziału Wielkopolskiego powołuje się mgra inż. Stanisława Waligóre. Dyrektora Oddziału Zarząd upoważnia do zorganizowania Oddziału i Zakładu oraz do skompletowania ich obsady personalnej.**”

Zgodnie z zapisami §12 statutu powołano 14-osobową Radę Naukową Fundacji, której przewodniczył prof. **Daniel J. Bem** z Politechniki Wrocławskiej, bardzo mocno zaangażowany w ideę powołania Fundacji, a wcześniej także w akcję „Komputer w tornistrze”. Pierwszym z zadań tej Rady było przeprowadzenie konkursu i dokonanie wyboru komputera edukacyjnego dla szkół. Rada wybrała mikrokomputer „Junior 800”, którego Zakłady ELWRO miały wyprodukować 5 tysięcy sztuk w 1987 r., 15 tysięcy w roku następnym, a w kolejnych latach po 35 tysięcy sztuk do 2000 r.

Minister Edukacji Narodowej Decyzjami nr E-GMO-0150/R/17/87 z dnia 14.12.1987 r. i nr DP-0791-14/88/JP z dnia 30.08.1988 r. zatwierdził proponowane zmiany w statucie OFEK, dotyczące zakresu działalności gospodarczej. Znalazły one odzwierciedlenie w Postanowieniu Sądu Rejonowego z dnia 15.03.1989 r.: rubryka 6 – „*wykreślić z wpisu 1 przedmiot działalności gospodarczej w całości, wpisać: **zakres działalności gospodarczej** obejmuje:*

*1/ działalność **szkoleniową** polegającą na: a - prowadzeniu szkoleń z zakresu wykorzystania sprzętu komputerowego i sprzętu, w którym komputer stanowi element integralny w nauce i nauczaniu oraz w zastosowaniu profesjonalnym i w życiu codziennym; b - prowadzeniu szkoleń dla wykładowców, instruktorów, projektantów, programistów i operatorów sprzętu komputerowego w zakresie tematyki określonej pod lit. a/; c - organizowanie wystaw, konferencji i seminariów poświęconych tematyce określonej pod lit. a/,*

*2/ działalność **projektową** polegającą na: a - projektowaniu systemów komputerowych, w tym w szczególności systemów specjalnie przeznaczonych dla szkół i wychowania pozaszkolnego; b - opracowywaniu różnego typu programów, w tym w szczególności programów edukacyjnych dla szkół i wychowania pozaszkolnego i ich rozpowszechnianiu,*

3/ działalność **wydawniczą** polegającą na wydawaniu literatury fachowej, szkoleniowej, wydawnictw katalogowych oraz periodyków związanych z upowszechnianiem edukacji komputerowej, jak również dokonywaniu tłumaczeń w zakresie tematyki związanej z edukacją komputerową,

4/ działalność **produkcyjno-serwisową i handlową** polegającą na: a - wspomaganii wytwarzania sprzętu komputerowego i sprzętu, w którym komputer stanowi element integralny; b - wytwarzaniu sprzętu i oprogramowania umożliwiającego sprawne i efektywne wykorzystanie komputerów; c - dokonywaniu napraw, usług serwisowych i montażu sprzętu komputerowego i sprzętu, w którym komputer stanowi element integralny oraz sprzętu pomocniczego, a także urządzeń elektronicznych i powielających; d - skupie i sprzedaży sprzętu komputerowego, urządzeń elektronicznych i powielających oraz sprzętu, w którym komputer stanowi element integralny,

5/ odpłatne wypożyczenie lub dzierżawienie sprzętu i oprogramowania,

6/ wykonywanie ekspertyz i doradztwo oraz organizowanie pracy naukowej w zakresie: a - projektowania systemów komputerowych; b - projektowania komputerów i urządzeń wspomagających; c - projektowania sieci przekazywania, przetwarzania, powielania informacji; d - projektowania urządzeń wideo,

7/ usługi związane z organizacją wystaw i targów, 8/ usługi związane z organizacją reklamy handlowej, 9/ usługi informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej, 10/ usługi poligraficzne, 11/ wykonywanie i instalowanie systemów alarmowych zabezpieczających przed włamaniem.

Rubryka 4 – złożono zmiany do statutu Fundacji zatwierdzone decyzjami Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14.12.1987, E-GM02-0150/R/17/87 i z dnia 30.08.1988r. DP-0791-14/88/JP.”

Prezes Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk (pismem GP-441/63/88 z dnia 13.01.1988 r.) „po rozpatrzeniu wniosku Ogólnopolskiej **Federacji** /Federacji jest w piśmie!/ Edukacji Komputerowej z dnia 21.09.1987 r. w sprawie uzyskania zezwolenia na wydawanie nowego miesięcznika pt. „**Komputer w Szkole**” w nakładzie do 30.000 egz., objętości do 20 str., formatu A-4; **postanowił odmówić** udzielenia zezwolenia z powodu niedostatecznego do potrzeb zaopatrzenia w papier na czasopisma, co uniemożliwia powoływanie nowych wielonakładowych czasopism a także z uwagi na zbieżność tematyki z innymi już wydawanymi czasopismami bądź dodatkami do czasopism jak np. „Komputer”, „Mikroklan”, „Bajtek”, „Informik”, „Zeszyty Programów Komputerowych”, „IKS – Informatyka-Komputery-Systemy”. Niniejsza decyzja jest ostateczna.”

Do zrealizowania w praktyce szerokich planów Fundacji, dyrektor Zarządu dr inż. Andrzej Srzednicki upoważniał kolejne osoby do organizowania oddziałów terenowych - nie tylko w kraju, ale także poza granicami. Już 28.04.1988 roku Zarząd OFEK „udziela Obywatelowi **Maciejowi Kollo** pełnomocnictwa do reprezentowania statutowych celów i interesów Fundacji, jednocześnie ustanawiając Obywatela prezydentem **Oddziału Zagranicznego OFEK** organizowanego w Królestwie Holandii. W zakres niniejszego pełnomocnictwa wchodzi możliwość przyjmowania na rzecz Fundacji środków powiększających jej majątek zgodnie z § 15 Statutu.” Z kolei 1.08.1988 r. upoważniono **Artura Wilanowskiego** do „reprezentowania Fundacji w zakresie czynności związanych z powołaniem **Oddziału Szczecińskiego OFEK** z siedzibą w Szczecinie.” Trzy dni później udzielono pełnomocnictwa „mgr. inż. **Adamowi Jeske** do

zorganizowania **Oddziału Fundacji w Zielonej Górze.**” Uchwałą Zarządu OFEK nr 3/N/89 z 7.04.1989 r. powołano mgr. inż. Adama Jeske na stanowisko „dyrektora Oddziału Lubuskiego w Zielonej Górze.”

Minister Edukacji Narodowej (pismem DKW2-452-110/88, z 10.10.1988r.) **wyraził zgodę** na prowadzenie przez OFEK „**działalności szkoleniowej** w zakresie: 1/ wykorzystania komputerów w nauce i nauczaniu oraz produkcji i życiu codziennym; 2/ doskonalenia wykładowców i instruktorów tematyki wymienionej w punkcie 1 na terenie całego kraju. Zobowiązując Ogólnopolską Fundację Edukacji Komputerowej z siedzibą we Wrocławiu ul. Św. Marcina 5 do zapewniania odpowiedniego nadzoru, warunków lokalowych wraz z wyposażeniem dydaktycznym, niezbędnych do prawidłowej realizacji w/w działalności edukacyjnej.

Wyznaczam kuratorów oświaty i wychowania w całym kraju do sprawowania nadzoru nad działalnością oświatową Fundacji. Zezwolenie zostanie cofnięte lub ograniczone w przypadku niedopełnienia warunków określonych w zezwoleniu, naruszenia obowiązujących przepisów i zaleceń organów administracji szkolnej lub stwierdzenia nieodpowiedniego poziomu nauczania, wychowania czy opieki, lub gdy dalsze istnienie placówki nie będzie uzasadnione społecznie albo gospodarczo... Zezwolenie ważne jest do 31 grudnia 1990 r.”

Zarząd OFEK udzielił 10.08.1988 r. „Obywatelowi **Rajmundowi Szynkowskiemu** pełnomocnictwa do reprezentowania statutowych celów i interesów Fundacji, jednocześnie ustanawiając Obywatela prezydentem **Oddziału Zagranicznego OFEK** organizowanego w Berlinie Zachodnim. W zakres niniejszego pełnomocnictwa wchodzi możliwość przyjmowania na rzecz Fundacji środków powiększających jej majątek zgodnie z § 15 Statutu.” Do „prowadzenia wszelkich prac związanych z powołaniem Oddziału Łódzkiego OFEK oraz utworzeniem przy tym Oddziale Zakładu Zastosowań Informatyki” został upoważniony 15.12.1988 r. mgr **Wilhelm Jerzy Rutkowski**. W dwa miesiące później /24.02.1989 r./ dyrektor **Oddziału Łódzkiego** otrzymał pismo Zarządu informujące, że: „W odpowiedzi na pismo z dnia 11.02.1989 r. jesteśmy zainteresowani przejęciem Zakładu Gospodarczego nr 2 Fundacji Pomoc Dzieciom w Łodzi i zatrudnienie na proponowanych stanowiskach z postulowanym wynagrodzeniem osób wymienionych w piśmie.”

Zarząd OFEK udzielił 16.01.1989 r. „Obywatelowi **Janowi Sienkiewiczowi** pełnomocnictwa do reprezentowania celów statutowych i interesów Fundacji. W zakres niniejszego pełnomocnictwa wchodzi zbadanie możliwości utworzenia **Oddziału Zagranicznego OFEK** w Republice Litewskiej.” Następnie 19.01.1989 r. udzielono pełnomocnictwa „Obywatelowi **Leonidowi Zajczence** do reprezentowania celów statutowych i interesów Fundacji. W zakres niniejszego pełnomocnictwa wchodzi zbadanie możliwości utworzenia **Oddziału Zagranicznego OFEK** w Republice Ukrainiejskiej.”

Prezydent OFEK mgr inż. **Bogusław Lisowski** i dyrektor Zarządu dr inż. **Andrzej Szrednicki** wystąpili 25.01.1989 r. do Sądu Rejestrowego dla Warszawy-Pragi z wnioskiem o wprowadzenie zmian do rejestru OFEK: „Uprzejmie informujemy, że z dniem 25 stycznia 1989 r. skład Zarządu Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej jest następujący: **Andrzej Szrednicki** – dyrektor Zarządu, **Andrzej Radwan-Pytlewski** – sekretarz Zarządu, **Waldemar Szewc** – skarbnik - członek Zarządu, **Jan Płaszczycza** – Główny informatyk – członek Zarządu.”

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą wydał 23.05.1989 r. **Decyzję** nr DE.1/MM/składy-293/89: „Na podstawie art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. – Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. nr 57, poz. 290) zezwalam: *Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej (RF dział I, nr 30) z siedzibą we Wrocławiu, ul. Św. Marcina 4 na założenie i prowadzenie **składu celnego** we Wrocławiu, w celu: 1/ konsygnacji towarów; 2/ przechowywania towarów krajowych i zagranicznych przeznaczonych do wywozu za granicę; 3/ świadczenia usług technicznych na składowanych towarach. Zasady i warunki działania składu celnego określają ogólnie obowiązujące przepisy celne oraz obowiązek uzgodnienia zasad ewidencji. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Decyzja niniejsza może być przedmiotem skargi skierowanej do sądu administracyjnego. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia niniejszej decyzji.*”

Po ponownym wystąpieniu w 1989 r. do Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk (tzw. „cenzury”), OFEK uzyskał prawo wydawania czasopisma „Komputer w Szkole”. Było to pierwsze czasopismo pedagogiczne poświęcone całkowicie edukacji informatycznej. Przygotowaniem koncepcji czasopisma kierował **Krzysztof Jakub Świącicki**, od 1984 r. animator

powszechnej edukacji informatycznej - najpierw w Ministerstwie Oświaty i Wychowania, a następnie w Ministerstwie Edukacji Narodowej. Zespół redakcyjny tworzyli: **Tadeusz Kuran**, **Mieczysław Łais** (z-ca redaktora naczelnego), **Krzysztof J. Świącicki** (redaktor naczelny), **dr Andrzej Walat**, **Agnieszka Weychert** (sekretarz redakcji), **Romuald Witczak** (redaktor techniczny). Redakcję w tym pionierskim przedsięwzięciu wspomaga Rada Redakcyjna w składzie: **Henryk Białek**, **Ryszard Juśkiewicz**, **Michał Mizgalski**, **Ryszard Perkowski**, **Zbigniew Rogowski**, **Elżbieta Siudaj – Pogodska**, **doc. dr hab. Maciej Sysło** (z-ca przewodniczącego), **Jan Szachowicz**, **doc. dr hab. Inż. Stanisław Waligórski** (przewodniczący), **prof. dr hab. Inż. Jan Zabrodzki**, **doc. dr hab. Wacław Zawadowski**.

Warunki i okoliczności, w jakich rozpoczynano wydawanie czasopisma, przypomina redaktor naczelny, członek Rady Naukowej OFEK **Krzysztof J. Świącicki**: - „Od 1985 roku odbywały się w Wałbrzychu Ogólnopolskie Konferencje „Informatyka w Szkole”. Wśród podstawowych wniosków formułowanych przez uczestników tych konferencji były dotyczące pomocy merytorycznej i metodycznej nauczycielom podejmującym w tym czasie pionierskie próby nauczania „elementów informatyki” w szkole oraz wydawania czasopisma pedagogicznego w całości poświęconego problemom edukacji informatycznej. Wnioski te kierowano najpierw do Ministerstwa Oświaty i Wychowania, a następnie do Ministerstwa Edukacji Narodowej. Warto w tym

miejscu przypomnieć, że działo się to w okresie, gdy w latach 1985-1986 podjęto w resorcie edukacji prace w ramach „Programu Powszechnej Edukacji Informatycznej”.

Kształcenie informatyczne na poziomie szkoły odbywało się w niewielkiej skali, zaś problematyką wykorzystania komputerów w nauczaniu różnych przedmiotów zajmowało się niewiele osób. Prawie czteroletni okres realizacji wspomnianego wyżej „Programu” niewątpliwie pozwolił na zebranie pewnych doświadczeń, dokładniejsze „przyjrzenie się” dokonaniom krajów z wieloletnim dorobkiem w tym zakresie, oraz skupienie wokół idei czasopisma autorów o dużym doświadczeniu dydaktycznym, bez których wydawanie czasopisma pedagogicznego nie byłoby możliwe. Przedsięwzięcie było trudne i odpowiedzialne. W czasopiśmie „Komputer w szkole” można było znaleźć m.in.:

- uwagi o realizacji przedmiotu „elementy informatyki”,
- przykłady zastosowań komputerów w nauczaniu przedmiotów ogólnokształcących i zawodowych,
- recenzje programów edukacyjnych,
- propozycje dla szkolnych kół zainteresowań i klubów informatycznych,
- informacje i refleksje z krajowych i międzynarodowych konferencji poświęconych edukacji informatycznej,
- materiały popularyzujące konkretne formy i rozwiązania organizacyjne,
- informacje i opinie dot. polityki resortu w zakresie edukacji informatycznej.

Nowością na rynku czasopism było dołączanie do każdego numeru dyskietki z materiałami zawartymi w numerze i programami.

W Oddziale Jeleniogórskim OFEK powołano Dział Wydawnictw. Wiązało się to z wydawaniem czasopisma „Komputer w Szkole” oraz z towarzyszącymi mu dwiema seriami wydawniczymi:

- „Komputer w Szkole – Biblioteczka Metodyczna”,
- „Programy Edukacyjne i Użytkowe – Dokumentacja Programu”.

Jak widać kreatywności i innowacyjności w realizacji inicjatywy związanej z czasopismem nam nie brakowało. Były to w tamtym czasie inicjatywy pionierskie i jak życie pokazało trafione, bowiem znalazły naśladowców.”

Od 1990 r. Oddział Jeleniogórski OFEK systematycznie dofinansowywał wydawanie czasopisma „**Komputer w szkole**”. W 1991 r. kwotą 130 mln zł, a w 1992 r. już 298 mln zł. Cena sprzedaży czasopisma skalkulowana była na 7,5 tys. zł za egzemplarz – jak uzasadniono we wniosku o dofinansowanie – „z uwagi na krąg odbiorców nie przewidywano dowolnego jej podwyższania.”

Życie powodowało zmiany personalne w Zarządzie OFEK. Skarbnik mgr **Waldemar Szewc** złożył 28.02.1990 r. rezygnację z pełnionej funkcji, a dyrektor Zarządu powołał na p.o. skarbnika Fundacji mgr **Marię Mikołajczyk**. Z pisma OFEK do Ministra Finansów (nr 276/89 z dnia 26.06.1989 r.) wynika, że „znaczą-

ną część dochodu 20-30% Fundacja przeznaczna na cele statutowe (np. organizacja warsztatów dla uzdolnionej młodzieży, produkcję oprogramowania edukacyjnego przeznaczonego do bezpłatnego rozpowszechnienia w szkolnictwie).

W marcu 1990 r. upłynęła 3-letnia kadencja pierwszego Prezydium Rady Fundatorów. Rada wybrała na funkcję Prezydenta OFEK w drugiej kadencji prof. dr. hab. **Daniela J. Bema**. Prezydent i dyrektor Zarządu dr inż. **Andrzej Szrednicki** podpisali 22.10.1990 r. wniosek do Sądu Rejonowego o wpisanie mgr. **Romana Dawidsona**, jako sekretarza OFEK. Wypis z KRS z 10.12.1990 r. zawiera m.in.: „Zarząd Fundacji stanowią: **Andrzej Szrednicki, Maria Mikołajczyk, Roman Dawidson**. Zarząd kieruje działalnością Fundacji, podejmuje decyzje niezastrzeżone do kompetencji innych organów, pełni funkcje dykcji Fundacji i reprezentuje ją na zewnątrz. Rada Fundatorów reprezentowana jest przez Prezydium Rady Fundatorów w osobach: **Daniel J. Bem, Jerzy Dąlek, Bronisław Hynowski, Czesław Daniłowicz, Stanisław Wilkosz**. Kompetencje Rady i Prezydium określa §10 statutu Fundacji.”

W związku z upływającym w grudniu 1990 r. terminem zgody MEN na prowadzenie przez OFEK działalności szkoleniowej, zarząd wystąpił o jej przedłużenie. W efekcie Dyrektor Generalny MEN (pismem nr WKU-452-619/90/TL, z dnia 04.12.1990r.) **wyraził zgodę** na prowadzenie przez Fundację „**działalności szkoleniowej** w zakresie: wykorzystania komputerów w nauce i nauczania, zarządzania oraz organizacji produkcji i życia codziennym; doskonalenia wykładowców i instruktorów tematyki wymienionej w powyższym punkcie na terenie całego kraju.

Fundacja zobowiązana jest do zapewnienia: programów oraz planów nauczania i wychowania; kadry nauczającej posiadającej właściwe kwalifikacje zawodowe i przygotowanie pedagogiczne; odpowiedniego nadzoru; warunków lokalowych wraz z wyposażeniem dydaktycznym niezbędnych do prawidłowej realizacji ww. działalności edukacyjnej; spełnienia warunków przewidzianych dla uruchomienia danego rodzaju działalności szkoleniowej, o ile wynikają one z odrębnych przepisów.

Uruchomienie placówki uzależnione jest od zgody właściwego terenowo kuratora oświaty i wychowania. Wyznaczam kuratorów oświaty i wychowania w całym kraju do sprawowania nadzoru nad działalnością oświatową Fundacji. Zezwolenie zostanie cofnięte lub ograniczone w przypadku niedopełnienia warunków określonych w zezwoleniu, naruszenia obowiązujących przepisów i zaleceń organów administracji szkolnej lub stwierdzenia nieodpowiedniego poziomu nauczania, wychowania czy opieki, lub gdy dalsze istnienie placówki nie będzie uzasadnione społecznie albo gospodarczo... Zezwolenie ważne jest do odwołania.”

Profesor Uniwersytetu Wrocławskiego **Maciej M. Sysło** złożył 31.03.1992 r. rezygnację z funkcji Prezydenta OFEK, którą sprawował przez rok. Rada Fundatorów przyjęła tę rezygnację na posiedzeniu 6.04.1992 r. i jednocześnie uchwaliła powołała na funkcję Prezydenta OFEK dr. **Andrzeja Szrednickiego**. Na tym

samym posiedzeniu Rada odwołała ze stanowisk: dyrektora Zarządu - **Andrzeja Szrednickiego**, sekretarza Zarządu – **Romana Dawidsona** i skarbnika – **Marię Mikołajczyk**. Jednocześnie Rada powołała na stanowiska: dyrektora Zarządu – **Romana Dawidsona** (na zdjęciu, zmarł 17.03.2011r.), zastępcę dyrektora Zarządu – **Ryszarda Stefanowskiego**, sekretarza Zarządu – **Leszka Dudę**

i przewodniczącego Komisji Rewizyjnej – **Mariana Kruk-Ołpińskiego**. Postanowieniem Sądu z 20.10.1992 r. zmiany te zostały wpisane do KRS. Adres wrocławski Fundacji pozostał tylko do korespondencji. Jednocześnie ze zmianą na stanowisku dyrektora, siedziba Zarządu mieściła się wraz z Oddziałem Warszawskim przy ul. Świętokrzyskiej 18.

Rada Fundatorów na posiedzeniu w dniu 21.10.1996 roku przyjęła rezygnację dr. Andrzeja Srzednickiego z funkcji Prezydenta OFEK i Leszka Dudy ze stanowiska sekretarza Zarządu. Jednocześnie Rada powierzyła **Bronisławowi Hynowskiemu** (na zdjęciu) sprawowanie funkcji Prezydenta Fundacji. Zarząd OFEK podjął uchwałę powołującą **Jadwigę Romanowską** na stanowisko skarbnika pełniącego obowiązki Głównego Księgowego Fundacji. Na wniosek Dyrektora Zarządu OFEK z 20.09.1996 roku Sąd Rejonowy zarządził 18.11.1996 r. wykreślić ze składu zarządu sekretarza - **Leszka Dudę** i wpisać skarbnika – **Jadwigę Romanowską**.

Ze względu na nadmiar powierzchni we Wrocławiu przy ul. Św. Marcina 4, rozpoczęto na początku 1998 r. starania o zmianę lokalizacji. Umowę najmu lokalu o powierzchni 16 m kw. dla Biura Zarządu przy ul. Poziomkowej 12 podpisano 20.04.1998r. Dyrektor Zarządu OFEK wystąpił 10.06.1998 r. z pismem do Sądu Rejonowego o zmianę adresu Fundacji i po 5 miesiącach Sąd dokonał w KRS wpisu tej zmiany 10.11.1998r. Wiosną 2004 r. Oddział Warszawski przeniósł się pod nowy adres: Al. Niepodległości 135 lok. 37, gdzie również znalazł siedzibę Zarząd OFEK.

Dzięki prowadzeniu działalności gospodarczej Zarząd systematycznie zwiększał fundusz statutowy Fundacji, na który z dochodu osiągniętego w 2006 r. przeznaczono kwotę ponad 4,8 mln zł. W 2010 r. Fundacja przeznaczyła kolejny milion złotych na zwiększenie tego funduszu. Bronisław Hynowski złożył 13.04.2011 r. Radzie Fundatorów rezygnację z funkcji Prezydenta OFEK i Rada wybrała na tę funkcję **Janusza Fajfera** (na zdjęciu).

5. OFEK dla szkół w Polsce

Początki informatyzacji w X Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu wspomina jedna z fundatorów założycieli OFEK p. **Bożena Koronkiewicz** (na zdjęciu): - Był *grudzień 1984 roku*. *Siedzieliśmy z **Wojtkiem Pękalą** i **Darkiem Litwinienką**, uczniami klasy matematyczno – fizycznej, w nieopalonym przedziale pociągu do Zielonej Góry. Jedziemy po nasz pierwszy komputer ZX-81 (1 kb pamięci i 64 kb pamięci zewnętrznej).* - *Tak wspominałam początki informatyzacji w naszej szkole w publikacji wydanej z okazji 40-lecia X LO. Ta podróż była efektem spotkania z p. **Eugeniuszem Stenclem**, pracownikiem ELWRO, ojcem jednej z naszych uczennic, który przedstawił nam ideę mikrokomputerów.*

Wkrótce potem otrzymaliśmy trzy mikrokomputery ZX Spectrum ufundowane przez austriacką firmę Raiter. Podłączyliśmy je do szkolnych telewizorów Neptun i Rubin. Magnetofony kasetowe przynosiliśmy własne. Niewielkie rozmiary mikrokomputerów ZX i ich możliwość podłączenia do dowolnego telewizora pozwalały na niekonwencjonalne użytkowanie: uczniowie wypożyczali komputery na weekendy do domu. Kiedyś nawet zabraliśmy je do studia TVP Wrocław, aby wykorzystać w cyklicznym programie telewizyjnym pod tytułem „Rusz głową”. Powstały wówczas samodzielnie napisane programy dotyczące opracowania wyników doświadczalnych z fizyki, które zawieźliśmy do Ośrodka Neuropsychiatrycznego Dzieci i Młodzieży oraz Szpitala Dziecięcego im. Korczaka, aby sprawić małym pacjentom niespodziankę w postaci gier komputerowych w Dniu Dziecka.

Jednocześnie zdobywaliśmy wiedzę dotyczącą wykorzystania komputerów w dydaktyce. Uczniowie uczestniczyli w kursie programowania w języku BASIC w Centrum Obliczeniowym Politechniki Wrocławskiej. Braliśmy też udział w seminariach, konferencjach i stażach. W 1986 roku powstała kolejna pracownia wyposażona w sześć mikrokomputerów MSX Spectra Video. Skok technologiczny był ogromny. Profesjonalna klawiatura, stacja dysków, mysz, (która wtedy była kotem). W niedługim czasie pojawiło się kolejnych 6 MSX oraz pierwsza drukarka. Programowaliśmy w LOGO. W 1991 roku uczniowie „przesiedli się” na 13 IBM-AT. Ten sprzęt i jego oprogramowanie stał się podstawą realizacji programu autorskiego nauczania informatyki w nowo powołanej klasie matematyczno-informatycznej.

Od 1985 roku uczestniczyłam w akcji propagującej informatykę w szkole prowadzonej przez „Wieczór Wrocławia” pod nazwą „Komputer w tornistrze”. Dzięki temu miałam przyjemność uczestniczyć w działaniach wspierania szkół w zakresie informatyzacji zainicjowanych przez dyrektorów różnych zakładów zrzeszonych w Klubie Dyrektora. Zdołali oni pozyskać do współpracy naukowców. Prace tego gremium zostały zwieńczone powstaniem OFEK. Było to chyba jedyne jak dotąd w skali kraju niebywałe skonsolidowanie sił i środków ludzi z tak różnych środowisk, aby pomóc polskiej szkole wdrożyć nowe dla niej zadanie.

Powyższe działania Pani Bożeny Koronkiewicz, jak też innych nauczycieli wrocławskich szkół średnich oraz wielu osób mocno zaangażowanych w tę akcję, opisał Pan **Zygmunt Mazur** – ówczesny Prezes Zarządu Dolnośląskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Informatycznego – w artykułach opublikowanych w 1985 i 1986 r. na łamach biuletynów PTI.

Biuletyn PTI Miesięcznik Polskiego Towarzystwa Informatycznego Po trzymiesięcznej przerwie wakacyjnej klub „Komputer w tornistrze”, za pośrednictwem Wieczoru Wrocławia, zorganizował ponowne spotkanie. Okazało się, że akcja zyskała wielu nowych sympatyków. Po raz pierwszy w spotkaniu uczestniczyli m. in. nauczyciele wraz ze swymi uczniami. Zastanawiano się, jak zwiększyć skuteczność działania klubu, a więc wyjść poza comiesięczne spotkania dyskusyjne. Uznano, że będzie celowe rozpoczęcie działalności w sekcjach problemowych. Postanowiono utworzyć trzy sekcje. Sekcja pierwsza

zajmie się sprawą nauczania informatyki w szkołach średnich. Podobno przedmiot ten znajduje się w przyszłorocznych programach nauczania; prace nad programem, a także podręcznikiem, są, więc zaawansowane. Nawet najdoskonalszy program nauczania przedmiotu trzeba jednak wzbogacić nauczycielskim doświadczeniem. Jeden z uczestników powiedział, że **program — to partytura, ale odtwarzać ją można lepiej lub gorzej, wszystko zależy od umiejętności muzyka**. O tę, więc „umiejętność muzyka” chodzi. Sekcja nauczania informatyki byłaby, więc stowarzyszeniem nauczycieli i uczniów, którym zależy na możliwie najlepszym spożytkowaniu czasu przeznaczanego na naukę tego przedmiotu i na stałym doskonaleniu własnych umiejętności. Roli gospodarza i organizatora sekcji podjął się p. **Michał Koba**, nauczyciel z XIV Liceum Ogólnokształcącego.

Aby móc korzystać z mikrokomputerów do nauczania wszystkich przedmiotów w szkołach różnych typów, trzeba mieć nie tylko sprzęt, lecz także oprogramowanie dydaktyczne. Chodzi o stworzenie możliwości wymiany posiadanych programów i skatalogowanie tego, co już jest, a także weryfikacji i ewentualnej adaptacji programów przywożonych z zagranicy. Podstawowym, więc celem drugiej sekcji, zajmującej się oprogramowaniem dla celów dydaktycznych, będzie stworzenie załączka biblioteki oprogramowania dydaktycznego. Roli organizatorów tej sekcji podjęli się p. **Bożena Koronkiewicz**, nauczycielka z X Liceum Ogólnokształcącego (programy dla mikrokomputera ZX Spectrum) i p. **Franciszek Ferdek**, nauczyciel z III Liceum Ogólnokształcącego (programy dla mikrokomputera Meritum). W niektórych szkołach, m. in. w III i X Liceum Ogólnokształcącym, pierwsze programy dydaktyczne już powstały. Służą one przede wszystkim do nauczania matematyki i fizyki. Planuje się także utworzenie trzeciej sekcji, sprzętowej. Jej zadaniem będzie śledzenie nowości światowych i krajowych, ocena dostępnego u nas sprzętu, sugerowanie zmian i usprawnień...

Od początku swej działalności Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej realizuje główny cel statutowy – **upowszechnianie informatyki w szerokich kręgach społeczeństwa, a zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży**. Wraz z powstaniem Fundacji wprowadzono w szkołach polskich nowy przedmiot uzupełniający „Elementy Informatyki”. Nauczanie tego przedmiotu mogło się rozpocząć zaledwie w 1% naszych szkół, bo problemem była nie tylko mała liczba dostępnych komputerów, ale również duże ich zróżnicowanie. Dopiero od 1991 r. następowało zwiększanie liczby zgłaszanych przez szkoły programów rozszerzonego nauczania informatyki w cyklach 3 i 4 letnich. Dotyczy to głównie klas o profilu matematyczno-fizycznym w liceach ogólnokształcących, jak i szkołach technicznych.

Tylko w 1991 r. Fundacja przeznaczyła i wydatkowała na działalność statutową kwotę 160 mln zł. Najwięcej z tej sumy wydatkowano na organizację „Warsztatów komputerowych” (ponad 48 mln zł), udział w Międzynarodowych Targach „Infosystem 91” (niemal 14 mln zł), instalację i serwis sprzętu komputerowego w Politechnice Białostockiej (12 mln zł). Jednym z ciekawszych przedsięwzięć edukacyjnych było organizowanie, wspólnie z Towarzystwem POLONIA, „Wakacji z komputerem” dla młodzieży polonijnej i polskiej. Oddział Warszawski zorganizował w ramach działalności statutowej i prowadził, w wy-

najętym pomieszczeniu klubu osiedlowego, Niepubliczną Szkołę Podstawową nr 50 o profilu informatycznym, która rozpoczęła działalność z 48 dziećmi uczęszczającymi do klas 0-1-2. W 1992 r. Szkoła przeniosła się do lokalu przy ul. Siedleckiej, uzyskanego od władz dzielnicy Praga-Północ.

Nowy przedmiot „*Elementy Informatyki*” zapoczątkował powstanie specjalnego programu do kształcenia kadry pedagogicznej tak, aby nauczyciel był w pełni przygotowany do prowadzenia zupełnie nowych zajęć. W okresie od 16 marca do 18 grudnia 1992 r. OFEK przeprowadziła 116 kursów na komputerach *APPLE* i *IBM* w zorganizowanym przez Fundację w Szkole Podstawowej nr 57 we Wrocławiu Ośrodku Szkolenia Informatycznego (ul. Jemiołowa 57) oraz w Instytucie Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego (ul. Przesmyckiego 20). Również w tym czasie odbyło się 9 kursów na komputerach *Macintosh* w Politechnice Warszawskiej. Z istniejących wówczas 49 województw, najliczniej były reprezentowane: wrocławskie (411 osób), katowickie (178), bydgoskie (168) i kieleckie (161 osób).

W grudniu 1992 r. dyrektor Oddziału Warszawskiego OFEK wystąpił do Wydziału do spraw komputeryzacji MEN z ofertą - projektem zorganizowania w Łodzi **ośrodka ustawicznego kształcenia nauczycieli**. Podstawową działalność ośrodka miały stanowić 5-dniowe kursy, połączone w 2 lub 3-stopniowe ciągi tematyczne. Program dedykowano zarówno nauczycielom zajmującym się nauczaniem „*Elementów informatyki*”, jak też nauczycielom innych przedmiotów, którzy byli zainteresowani „*wykorzystaniem komputerów w dydaktyce nauczania wspomaganego komputerem i wykorzystaniem oprogramowania dydaktycznego na zajęciach.*”

OFEK traktował organizację ośrodka szkoleniowego, jako działalność statutową. Zakładano zorganizowanie 3 pracowni komputerowych, w których można przeszkolić tygodniowo 60 nauczycieli. Do prowadzenia zajęć zaproponowano kadrę wykładowców wywodzących się z:

- Zespołu Doradców Przedmiotów Zawodowych Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego w Łodzi,
- pracowników Instytutu Automatyki Politechniki Łódzkiej,
- pracowników Katedry Informatycznej w Instytucie Matematyki Uniwersytetu Łódzkiego.

W 1994 r. OFEK w ramach prowadzonych szkoleń informatycznych dla nauczycieli przeszkolił 2 tysiące osób. Z inicjatywy Prezydenta RP **Aleksandra Kwaśniewskiego** i Polskiej Fundacji Upowszechniania Nauki zorganizowano w 1999 roku projekt „**Internet w Szkołach**”. W ramach tego projektu w 2001 r. zrealizowano w szkołach na terenie całego kraju 118 pracowni komputerowych, z których mogło korzystać ponad 61 tysięcy uczniów i studentów. W następnym roku uruchomiono kolejne 100 pracowni, a projekt został zakończony w 2004 r. dostarczeniem do szkół ponad 500 pracowni. Również w tym roku po raz pierwszy zainstalowano pracownie w Specjalnych Ośrodkach Szkolno-Wychowawczych dla dzieci niewidomych i słabo widzących.

6. Razem z Ministerstwem Edukacji Narodowej

Początkowy i bardzo ambitny rozmach w działalności Fundacji musiał zostać bardzo ograniczony w konfrontacji z realiami ekonomicznymi gospodarki rynkowej początku lat 90. ubiegłego wieku. W następstwie zredukowano liczbę oddziałów do dwóch – warszawskiego i wielkopolskiego. Również, przy ścisłej współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej, skoncentrowano się na dwóch rodzajach działalności: **edukacji informatycznej nauczycieli** i innych pracowników oświaty oraz na **dostawach i serwisie pracowni komputerowych dla szkół**.

Do pełnego wykorzystania możliwości edukacyjnych komputerów niezbędne było odpowiednie oprogramowanie. W początkowym okresie, gdy w szkołach dominowały proste komputery 8-bitowe, a sprzęt klasy PC dopiero zaczynał się pojawiać – nie istniało praktycznie oprogramowanie edukacyjne. Wtedy proces edukacyjny polegał na zapoznawaniu się z działaniem komputera i na nauce jego obsługi. Dopiero w połowie lat 90., kiedy do szkół zaczął trafiać coraz nowszy sprzęt również rozszerzono rynek oprogramowania edukacyjnego. Jednym z pierwszych programów zalecanych przez MEN był program do nauki przedmiotu matematyka na poziomie szkół podstawowych i średnich. W latach 1997 – 2001 liczba nauczycieli przygotowanych do praktycznego wykorzystania komputerów w edukacji dzieci i młodzieży obu poziomów szkół wzrosła aż 9-krotnie (z 14,5 tysiąca do niemal **123** tysięcy osób).

Komputer stawał się dla nauczycieli nie tylko przedmiotem nauczania, ale jednocześnie narzędziem osobistego rozwoju i pomocą w procesie dydaktycznym, coraz ważniejszym narzędziem w unowocześnianiu pracy. Zostało to dostrzeżone przez Polsko-Amerykańską Fundację Wolności (PAFW), która stworzyła program „Komputer dla Nauczyciela 2000” i przeznaczyła na ten cel dotację w wysokości **250** tys. dolarów w 2000 r., a następnie powiększyła ją w 2001 r. o kolejne **140** tys. dolarów.

Organizację tego programu powierzono Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej, która wydawała specjalny „Biuletyn Informacyjny” (poniżej fragment informacji z tego biuletynu).

*Z przyjemnością pragniemy poinformować, że Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej, działając na podstawie umowy z Polsko – Amerykańską Fundacją Wolności kontynuuje program: „KOMPUTER DLA NAUCZYCIELA 2001”. Celem programu jest ułatwienie nauczycielom nabycia komputerów przeznaczonych do osobistego użytku edukacyjnego, w systemie zakupów ratalnych. **Program, adresowany jest w pierwszej kolejności, do nauczycieli gimnazjum z mniejszych miast oraz gmin, umiejących posługiwać się komputerem lub planujących uczestnictwo w szkoleniach komputerowych. Nauczyciele, którzy zainteresowani są programem, winni wypełnić załączone „Zgłoszenie Udziału w Programie” i przesłać je do: Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej. Osoby zakwalifikowane do programu dokonują samodzielnie wyboru zestawu komputerowego (składającego się z: jednostki centralnej, monitora oraz modemu)***

mieszczącego się w przedziale cenowym pomiędzy: 3.000,00 a 4.500,00 zł. (brutto) u wskazanych dystrybutorów przedstawionych w załączonej ofercie. Oferta obejmuje modele produkowane przez podane w biuletynie firmy, pod warunkiem, że mieszczą się one we wskazanym przedziale cen i są wyposażone w modem telefoniczny. Nauczyciele zdecydowani na zakup komputera muszą z własnych środków sfinansować 25% jego wartości. Na pozostałą kwotę udzielony zostanie kredyt przez uczestniczącą w programie firmę kredytującą zakupy ratalne... Nabywca komputera winien spłacić raty kapitałowe w 12 miesięcznych ratach. Fundacja pokrywa koszty uzyskania kredytu, czyli opłata odsetki od jego uzyskania oraz ponosi koszty prowizji.

Program „Komputer dla Nauczyciela” zyskał dużą popularność i tylko w 2000 r. dwa tysiące nauczycieli nabyło komputery do osobistego użytku, a do końca pierwszej połowy 2002 r. z preferencyjnych zakupów komputerów skorzystało łącznie ponad 3 tysiące nauczycieli. Największą grupą beneficjentów tego programu okazali się nauczyciele mianowani. Zdecydowana większość uczestników programu wykorzystywała komputer, jako narzędzie wspomagające przygotowanie materiałów do lekcji oraz do opracowywania sprawdzianów i testów dla uczniów. Możliwość przygotowania lekcji przy pomocy komputera pozytywnie wpływała zarówno na styl, jak też zawartość merytoryczną prowadzonych zajęć, dzięki internetowi stanowiącemu skarbnicę wiedzy wykraczającą poza schematyczne zajęcia szkolne. Według opinii nauczycieli, zajęcia przygotowywane przy użyciu komputera stały się bardziej atrakcyjne dla uczniów, nie tylko ze względu na atrakcyjność przekazu, ale również, ze względu na poszerzony zakres wiedzy.

Również ze środków PAFW został zrealizowany przez OFEK w latach 2002-2003 program „Szkolenie Nauczycieli na Odległość”, z wykorzystaniem Internetu. Wzięło w nim udział **2721** nauczycieli, a wśród nich z małych miejscowości duża grupa nauczycieli różnych przedmiotów potrafiących wykorzystywać komputery w pracowniach szkolnych.

Kontynuacją programu „Komputer dla Nauczyciela 2000/2001” był program „Notebook dla Nauczyciela 2005”. Wsparcie OFEK oraz PAFW polegało na dofinansowaniu zakupu notebooka przez 1500 nauczycieli szkół podstawowych i gimnazjum z terenów wiejskich i małych miejscowości do 20 000 mieszkańców.

OFEK uczestniczyła we wszystkich projektach, realizowanych przez MEN, wyposażenia szkół w pracownie komputerowe. Również na zlecenie samorządów Fundacja realizowała projekty tworzenia pracowni komputerowych w szkołach. W tym celu opracowano specjalny „Biuletyn Informacyjny”, który rozsyłano do dyrektorów szkół (poniżej fragment informacji z tego biuletynu).

Z przyjemnością pragniemy poinformować Państwa, że Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej, działając na podstawie umowy z Ministerstwem Edukacji Narodowej i Sportu dostarczy i zainstaluje w Państwa szkole **KOMPUTEROWĄ PRACOWNIĘ INTERNETOWĄ - SZKOŁA PODSTAWOWA**. We wskazanym przez Państwa pomieszczeniu nasi serwisanci wykonają okablowanie strukturalne i uruchomią komputery. OFEK

podłączy szkolną pracownię komputerową do posiadanego stałego łącza internetowego. W związku z ogromem czynności, które musimy wykonać, zwracamy się z gorącą prośbą do Pań/Panów Dyrektorów o okazanie niezbędnej pomocy naszym instalatorom...

W efekcie umów z MEN Fundacja dostarczyła do szkół wyposażenie **8 735** pracowni komputerowych. Każda pracownia składała się z 8 do 15 stanowisk komputerowych wraz z licencjonowanym oprogramowaniem, niezbędnym do nauczania przedmiotów informatycznych. Łącznie dostarczono ponad **91** tysięcy komputerów i około **15** tysięcy drukarek. Tylko w latach 2000-2005 OFEK koordynował i uczestniczył w realizacji szkoleń ponad **80** tysięcy nauczycieli. Zrealizowano kilka dużych projektów, a m.in.: szkolenia nauczycieli w ramach programu „*Intel Nauczanie ku przyszłości*”, w którym przeszkolono **66 543** osoby oraz szkolenia internetowe w ramach programów MEN dla **8 475** osób.

Fundacja w ramach działalności statutowej aktywnie wspiera przedsięwzięcia podejmowane w ramach *Olimpiady Informatycznej*. Na temat tej działalności Przewodniczący Komitetu Głównego Olimpiady Informatycznej prof. dr hab. **Krzysztof Diks** powiedział: - *Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej wspiera intensywnie działania Olimpiady Informatycznej prowadzone pod ogólnym hasłem: „**Informatyka specjalnością młodych Polaków**” od 2006 r. Wsparcie obejmuje działania Olimpiady Informatycznej, kształcenie i doskonalenie nauczycieli oraz organizację olimpijskich kółek informatycznych. Współpraca ta dała już wspaniałe rezultaty. Wymienimy te najważniejsze spośród najważniejszych, na boku zostawiając szczegóły dotyczące zdobywanych systematycznie, stale i przez wszystkich reprezentantów Polski medalach Międzynarodowych Olimpiad Informatycznych i nie wspominając o ogromnych sukcesach w Bałtyckiej i Środkowoeuropejskiej olimpiadach informatycznych.*

*Polacy zdobyli dwukrotnie mistrzostwo olimpijskie w Międzynarodowych Olimpiadach Informatycznych – byli najlepszymi spośród zawodników z 84 krajów świata. Osiągnęli to : **Filip Wolski** w 2006 r. i **Tomasz Kulczyński** w 2007 r. Nie były to jednorazowe sukcesy. W klasyfikacji wielokrotnych medalistów Międzynarodowych Olimpiad Informatycznych w pierwszej dziesiątce jest 3 Polaków, zajmują oni miejsca: 2. – **Filip Wolski**, 4. – **Andrzej Gąsienica-Samek** i 8. – **Marcin Andrychowicz**. Sukcesy te kontynuują olimpijczycy także jako studenci. Pokazują to akademickie sukcesy byłych olimpijczyków. Do największych należy zwycięstwo zespołu Uniwersytetu Warszawskiego w konkursie *The ACM International Collegiate Programming Contest* w 2007 r. (zespół w składzie **Marek Cygan**, **Marcin Pilipczuk**, **Filip Wolski** zwyciężył w Tokio, pokonując w finale 88 zespołów wyłonionych w eliminacjach spośród 6099 drużyn, pochodzących*

z 1756 uczelni z 82 krajów). Polacy odnosili także sukcesy w innych światowych konkursach np. Top Coder Open, gdzie przez prawie 3 lata Uniwersytet Warszawski zajmował pierwsze miejsce, a Polska była 2.

Jest to wielki polski dorobek – te sukcesy ściągnęły do Polski inwestycje wielu światowych firm informatycznych. U podstaw tych sukcesów leżą właśnie: rozwój nauczycieli i uparte wyszukiwanie talentów także poprzez kółka informatyczne. Działania OFEK w tym zakresie doceniło Ministerstwo Edukacji Narodowej nagradzając śp. Prezesa Romana Dawidsona Medalem Komisji Edukacji Narodowej w 2008 r. Wielkie dzięki dla OFEK-u za umożliwienie prowadzenia takich działań!

7. OFEK a edukacja informatyczna społeczeństwa i projekty współfinansowane przez Unię Europejską

F Szansą na informatyzację instytucji publicznych jest pozyskanie środków unijnych. W oddziale warszawskim OFEK powstał zespół ds. funduszy unijnych, którego celem jest wspieranie instytucji i placówek edukacyjnych zdecydowanych na przygotowanie i realizację projektu informatycznego lub edukacyjnego. Dziedziny, w których występuje największe zainteresowanie beneficjentów to przede wszystkim: „przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu”, „tworzenie e-urzędu”, „informatyzacja instytucji publicznych”, a w szczególności Zakładów Opieki Zdrowotnej.

Wiele projektów obejmuje także indywidualizację procesów nauczania w klasach I – III szkoły podstawowej oraz zajęcia pozalekcyjne i dydaktyczno – wyrównawcze z wykorzystaniem nowoczesnego sprzętu komputerowego i multimediiów dla uczniów szkół wszystkich typów. Tylko w ciągu kilku miesięcy działalności zespół przygotował 5 projektów w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, 2 projekty w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich i 1 projekt w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. W przygotowaniu są kolejne projekty z zakresu Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka oraz Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego. Trwają też prace nad projektem dla najmłodszych użytkowników multimediiów, którego oficjalnym partnerem jest miasto stołeczne Warszawa.

Jednym z istotnych osiągnięć Fundacji jest program „Akademii Społeczeństwa Informatycznego”, w ramach, którego realizowane jest wiele projektów finansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Pracownicy OFEK są współautorami „Strategii budowy i rozwoju społeczeństwa informacyjnego w województwie wielkopolskim.” W 1994 r., na podstawie umowy z firmą „Techmex” z Wrocławia, Oddział Poznański przeszkolił 400 lekarzy i pielęgniarek z województw poznańskiego i leszczyńskiego. W ramach „Programu Akty-

wizacji *Obszarów Wiejskich*”, finansowanego przez Bank Światowy, dotychczas szkoleniami objęto **7 717** osób.

OFEK uczestniczy, wspólnie z Akademią Ekonomiczną w Poznaniu, w realizacji programów Podyplomowego Studium Informatyki i Technologii Informacyjnej dla Nauczycieli, którzy prowadzą lub zamierzają prowadzić przedmiot „*Informatyka*” w szkołach podstawowych i gimnazjach oraz przedmiot „*Technologia Informacyjna*” w szkołach ponadgimnazjalnych. Nie małym zainteresowaniem cieszy się Podyplomowe Studium Zarządzania Projektami Europejskimi – studia podyplomowe dla samorządów terytorialnych. W obu tych ostatnich projektach przeszkolono około **1 300** osób.

8. Kim byli fundatorzy założyciele?

Inicjator założenia i przewodniczący komitetu organizacyjnego Fundacji, **pierwszy prezydent OFEK (1987-1990)**, mgr inż. **Bogusław Lisowski** (ur. 12.05.1934 r. – zm. 04.08.1991r.) był absolwentem Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej. Pracę zawodową rozpoczął w 1963 r. w dziale handlowym Wrocławskich Zakładów Elektronicznych ELWRO. W 1965 r. został Głównym Mechanikiem tych zakładów, a w 1968 r. zastępcą dyrektora ds.

Inwestycji. Od 1974 r. był zastępcą dyrektora ds. Handlowych. W 1979 r. został dyrektorem zakładu PREDOM-ORG, przekształconym następnie w BIUROTECHNIKĘ. W wyniku podjętych przez Niego przedsięwzięć o charakterze organizacyjnym i personalnym zakład ten w krótkim czasie stał się ważnym i atrakcyjnym partnerem dla wielu przedsiębiorstw jako dostawca komplementarnego sprzętu biurowego począwszy od komputerów i różnorodnego sprzętu elektronicznego, w szczególności poszukiwanych kalkulatorów biurowych, a kończąc na materiałach eksploatacyjnych i meblach biurowych. Pozyskane w dużych ilościach z importu walizkowe maszyny do pisania, niemal niedostępne w tym czasie, były hitem znanym w całej Polsce, szczególnie poszukiwane przez dziennikarzy, lekarzy, pracowników naukowych i duchowieństwo. Ważnym dokonaniem dyr. Lisowskiego było doprowadzenie, w drodze działalności społecznej, do powstania w 1977 r. we Wrocławiu bardzo nowoczesnego Dolnośląskiego Centrum Diagnostyki Medycznej, które do dnia dzisiejszego służy nie tylko mieszkańcom Wrocławia lecz również mieszkańcom okolicznych powiatów. Dyrektor Bogusław Lisowski osobiście nadzorował cały proces inwestycyjny, łącznie z wyposażeniem w nowoczesną aparaturę medyczną. W dniu uroczystego otwarcia tego Centrum, w czerwcu 1977 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Inicjator założenia i wiceprzewodniczący Komitetu Organizacyjnego Fundacji, **wiceprezydent OFEK, sekretarz Prezydium Rady Fundatorów (1987-1990)**, mgr inż. **Andrzej Myszkier** (ur. 17.01.1938 r.) jest absolwentem 1961 r. Wydziału Łączności (obecnie Elektroniki) Politechniki Wrocławskiej. Na tym wydziale w latach 1961-1964 w Katedrze Miernictwa Elektronicznego, jako asystent a następnie starszy asystent, prowadził zajęcia dydaktyczne i laboratoryjne. W latach 1964-1982 był we Wrocławskich

Zakładach Elektronicznych ELWRO kolejno: starszym konstruktorem, kierownikiem sekcji konstrukcyjnej matematycznych maszyn analogowych (współpracując z Wojskową Akademią Techniczną w Warszawie), zastępcą głównego konstruktora, dyrektorem fabrycznego serwisu technicznego maszyn matematycznych, pełnomocnikiem dyrektora naczelnego ds. licencji i kooperacji zagranicznej, dyrektorem technicznym i równocześnie pierwszym zastępcą dyrektora naczelnego. W latach 1982-1991 pracował, jako dyrektor naczelny Przedsiębiorstwa Aparatury Elektronicznej RADIOTECHNIKA we Wrocławiu, zajmującego się rozwojem i produkcją oscyloskopów i diagnostycznej aparatury samochodowej. Następnie (1991-1992) pracował w firmie konsultingowej ADIN sp. z o.o. we Wrocławiu i w tym okresie został oddelegowany do kierowania Hutą Szkła Kryształowego SUDETY w Szczytnej (koło Polanicy Zdroju). W latach 1992-1996 był dyrektorem zarządzającym w prywatnej firmie WALMAK we Wrocławiu. Jako współdziaławiec polsko-australijskiej spółki SYDNEY PL był równocześnie jej dyrektorem w latach 1996-1998. W okresie pracy zawodowej opatentował trzy wynalazki i uzyskał jedno świadectwo na wzór użytkowy. W 1999 r., korzystając z uprawnień kombatanckich, przeszedł na wcześniejszą emeryturę. Za osiągnięcia zawodowe został odznaczony Srebrnym (1978r.) i Złotym Krzyżem Zasługi (1985 r.).

Członek komitetu organizacyjnego Fundacji, **wiceprezydent OFEK** (1987-1990) mgr inż. **Andrzej Musielak** (ur. 17.11.1937 r.) jest absolwentem 1962 r. Wydziału Łączności (obecnie Elektroniki) Politechniki Wrocławskiej. Jeszcze podczas studiów rozpoczął pracę w 1960 r., jako stażysta we Wrocławskich Zakładach Elektronicznych ELWRO. Po uzyskaniu dyplomu zajmował tam stanowiska od młodszego do starszego konstruktora, zdobywając praktykę w projektowaniu zespołów i podzespołów elektronicznych, metod pomiarowych laboratoryjnych i produkcyjnych oraz kierowaniu zespołem konstrukcyjno-projektowym. W 1967 r. został zastępcą kierownika wydziału produkcji podzespołów RTV, a w 1969 r. zastępcą głównego technologa. Wtedy też odbył staż i szkolenie w RFN w dziedzinie produkcji obwodów drukowanych. W latach 1973-1978 był głównym inżynierem i głównym technologiem ELWRO. Od lipca 1978 r. został zatrudniony w Instytucie Komputerowych Systemów Automatyki i Pomiarów na stanowisku zastępcy dyrektora ds. technicznych, a rok później, jako dyrektor Instytutu, zatrudniającego ponad tysiąc pracowników. W 1981 r. objął stanowisko dyrektora naczelnego ELWRO, które zajmował do grudnia 1990 r. Następnie był współzałożycielem i prezesem zarządu firm konsultingowych ADIN sp. z o.o. we Wrocławiu (1991-2005) i ADIN PARTNERS sp. z o.o. w Szczytnej (2000-2008).

Członek komitetu organizacyjnego Fundacji, **przewodniczący Rady Naukowej Fundacji, prezydent OFEK** w latach 1990-1991, prof. **Daniel Józef Bem** (ur. 28.08.1933r.), specjalista konstrukcji anten i propagacji fal elektromagnetycznych. Był zastępcą dyrektora (1972-75), a następnie dyrektorem (1978-81 i 1984-87) Instytutu Telekomunikacji i Akustyki Politechniki Wrocławskiej, prorektorem Politechniki Wrocławskiej ds. dydaktyki (1981-84) oraz dziekanem Wydziału Elektroniki Politechniki Wrocławskiej (2003-2006). Uczestniczył w pracach: Komitetu Badań Naukowych (Komisja Badań Stosowanych, 1991-97; Zespół ds. Infrastruktury Informatycznej 1994-97); Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (1991-2003). Od 1995 r. jest dyrektorem Wrocławskiego Centrum Sietciowo-Superkomputerowego, Politechnika Wrocławska. Stopień doktora nauk tech-

nicznych uzyskał w zakresie telekomunikacji w 1965 r., doktora habilitowanego – w 1975 r., tytuł profesora – w 1998 r. Członek korespondent PAN od 1994 r., członek rzeczywisty PAN i członek Prezydium PAN (od 2007 r.), sekretarz naukowy (1996-97), wiceprezes (2003-06), a od 2007 r. prezes Oddziału PAN we Wrocławiu. Przewodniczący Sekcji Kompatybilności Elektromagnetycznej (1987-2007) Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN; przewodniczący Komisji B (od 1982 r.) Komitetu Narodowego ds. Współpracy z Międzynarodową Unią Nauk Radiowych URSI. Doktor *honoris causa*: Wojskowej Akademii Technicznej (1993 r.) i Politechniki Wrocławskiej (2007 r.). Autor 17 wdrożonych patentów dotyczących anten nadawczych i techniki pomiaru parametrów anten. Prof. Daniel J. Bem otrzymał za wybitne osiągnięcia naukowe i dydaktyczne wiele nagród oraz wyróżnień indywidualnych i zespołowych, a także odznaczeń, m.in.: Złoty Krzyż Zasługi (1974), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1979), Medal „Uśmiech dziecka” (1984), Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1994).

Wiceprzewodniczący Komitetu Organizacyjnego Fundacji, pierwszy **dyrektor Zarządu OFEK** (1987-1992) dr inż. **Andrzej Szrednicki** (ur. 25.12.1939 – zm. 01.2008) był absolwentem 1963 r. Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej. Po studiach podjął pracę na stanowisku konstruktora w Ośrodku Prób i Zastosowań Maszyn Cyfrowych ELWRO. Następnie był (1964-1966) starszym mistrzem spawalnictwa w ZNTK Oleśnica i głównym spawalnikiem (1966-1969) we Wrocławskiej Stoczni Rzecznej. W styczniu 1970 r. został zatrudniony w Ośrodku Badawczym Sprzętu Inżynieryjnego MON, a w grudniu 1971 r. w Instytucie Organizacji i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej - na stanowisku pracownika naukowo-dydaktycznego. Od października 1973 r. przez rok był kierownikiem zespołu w Ośrodku Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń POSTEOR we Wrocławiu, a następnie przez dwa lata (1974-1976) pracownikiem naukowo-dydaktycznym w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. W czerwcu 1976 r. powrócił do Wrocławia i objął na 2 lata stanowisko kierownika mechanizacji prac w zakładach POLAR. Przez kilka miesięcy 1979 r. był pracownikiem działu organizacji w PZL-HYDRAL. W tym roku ukończył studia doktoranckie na Wydziale Zarządzania i Informatyki Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, a w grudniu objął stanowisko pracownika naukowo-dydaktycznego w Instytucie Organizacji i Zarządzania tej uczelni. Pozostawał na stanowisku adiunkta do lutego 1987 r., kiedy to Rada Fundatorów powołała go na dyrektora Zarządu OFEK.

Jedyna kobieta wśród fundatorów założycieli, **członek Prezydium Rady Fundatorów** (1987-1990), **wiceprezydent OFEK** (od 2011 r.) **Bożena Koronkiewicz** - po ukończeniu studiów na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego podjęła pracę w Liceum Ogólnokształcącym nr X im. Stefanii Sempołowskiej we Wrocławiu jako nauczycielka fizyki. W 1985 r. ukończyła studia podyplomowe w zakresie informatyki na Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu uzyskując uprawnienia do uczenia informatyki w szkole. Zakładała pierwsze pracownie informatyczne w szkole średniej. Członek Klubu „Komputer w tornistrze” i organizatorka (w ramach tego klubu) sekcji, zajmującej się oprogramowaniem do zastosowań dydaktycznych, której celem było stworzenie załączka biblioteki oprogramowania dydaktycznego (programy dla mikrokomputera ZX Spectrum). W 2002 r. ukończyła studia podyplomowe z zarządzania i organizacji placówkami oświatowymi, a w 2004 r. studia podyplomowe dotyczące

zarządzania zmianą w Dolnośląskiej Wyższej Szkole Edukacji. W latach 1985 – 1987 pełniła funkcję nauczyciela metodyka w Dolnośląskim Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli. W 1986 r. odbyła dwutygodniowy staż w Niemczech poświęcony wdrażaniu nowych technologii w szkołach. Jest współautorką innowacyjnej klasy matematyczno – informatycznej istniejącej w LO nr X od 1991 r. Od 2002 r. była dyrektorem Zespołu Szkół nr 8 we Wrocławiu, a po likwidacji Gimnazjum nr 32 wchodzącego w jego skład, została w 2008 r. dyrektorem Liceum Ogólnokształcącego nr X. Konieczność wprowadzania zmian w dydaktyce, dostosowywanie metod pracy do oczekiwań i możliwości kolejnych pokoleń uczniów jest istotnym elementem poszukiwań w jej pracy pedagogicznej.

Fundator założyciel, **członek Rady Fundatorów**, inż. **Jan Kazimierz Janiszewski** jest absolwentem Politechniki Wrocławskiej. Od 1967 r. kierował (w randze Pełnomocnika Dyrektora) pracami przygotowawczymi do komputeryzacji Zakładów Aparatury Spawalniczej ASPA we Wrocławiu. Uruchomiony w 1974 r. Branżowy Ośrodek Informatyki uznano za wzorcowo zorganizowany w skali resortu. Następnie, jako Generalny Projektant w PREDOM-PROJEKT, kierował informatyzacją zakładów zjednoczenia – wtedy powstało PREDOM-INFO. Od 1979 r. na stanowisku Zastępcy Dyrektora BIURO-TECHNIKI, odpowiedzialnego za rozwój informatyki, opracował program przeprofilowania zakładu na dostawcę komputerów i sprzętu elektronicznego, w miejsce tradycyjnej techniki biurowej i mebli. Zadanie to zostało zakończone pełnym sukcesem, a zakład przemianowano na INFOBIURO. Kierownictwo Zakładu zainspirowało współpracę z władzami Stowarzyszenia Księgowych w Polsce (SKWP), SGPiS i Uniwersytetem Szczecińskim (wówczas nie było żadnych wdrożeń systemów komputerowych do księgowości). INFOBIURO wspólnie z SKWP organizowało duże konferencje i seminaria dla kierownictw służb księgowych w skali całego kraju, a na 80-lecie SKWP w Pałacu Kultury w Warszawie zorganizowało pierwszą wystawę zastosowań mikrokomputerów w rachunkowości. W tej wystawie wzięli udział przedstawiciele najwyższych władz państwowych. INFOBIURO brało też czynny udział w wystawach INFOSYSTEM. Jan K. Janiszewski jest inicjatorem wydania przez PWE w nakładzie 15.000 „*Poradnika zastosowań mikrokomputerów*” i jego współautorem oraz autorem wielu publikacji wydawanych przez TNOiK Bydgoszcz, a także miesięcznik „*Rachunkowość*”. Odznaczony m.in.: „Złotym Krzyżem Zasługi” i „Budowniczy Wrocławia” - za działalność w zakresie implementacji systemów komputerowych.

Członek **Rady Naukowej Fundacji**, **prezydent OFEK** w latach 1991-1992, prof. **Maciej Marek Sysło** po ukończeniu w 1968 r. Wydziału Matematyki Uniwersytetu Wrocławskiego, podjął pracę w Instytucie Informatyki. W 1973 r. obronił rozprawę doktorską, a w 1980 r. habilitacyjną. W latach 1984-1991 i 1993-1996 był dyrektorem Instytutu Informatyki, a także pełnomocnikiem rektora ds. informatyzacji uczelni (lata 80. i 2004-2005). Tytuł profesora otrzymał w 1991 r. Od 2005 r. pracuje w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, jako kierownik Zakładu Metodyki Nauczania Informatyki i Technologii Informacyjnej. Jest prezesem Stowarzyszenia Nauczycieli Technologii Informacyjnej (SNTI) oraz członkiem Rady ds. Edukacji Informatycznej i Medialnej (MEN). Twórca koncepcji edukacji informatycznej w szkołach różnego typu, twórca i lider zespołu edukacji informatycznej w Instytucie Informatyki UWr., a także na Wydziale Matematyki i Informatyki UMK. Autor ponad 150 publikacji matematycznych,

informatycznych i dydaktycznych, niemal 30 książek i podręczników, m.in.: *Elementy informatyki. T. 1-3* (1988-1998, wyd. 1-9, współautor, redaktor); *Algorytmy* (1997); *Piramidy, szyszki i inne konstrukcje algorytmiczne*, (1998); programy nauczania, podręczniki i poradniki do informatyki dla szkół podstawowych (1999), gimnazjów (2000) i szkół średnich (2002-2004). Twórca koncepcji oprogramowania edukacyjnego: pakiet EI (1993), oprogramowanie TI'99 (1999), e-podręcznik.

9. Pisali o Fundacji

Biuletyn PTI O inicjatywie założenia Fundacji można przeczytać obszerną informację w *Biuletynie PTI* nr 12/1985 r., w którym opublikowano artykuł Zygmunta Mazura pt. „**Fundacja Edukacji Komputerowej**”:

*Wrocławski Klub Dyrektorów przy Zarządzie Oddziału Towarzystwa Naukowej Organizacji i Kierowania, zraszający dyrektorów kilkudziesięciu przedsiębiorstw przemysłowych i budowlanych włączył się czynnie do akcji „Komputer w tornistrze”. W kwietniu 1985 klub ten powołał specjalny zespół, którego zadaniem było skonkretyzowanie formy wspierania tej akcji przez przedsiębiorstwa przemysłowe. Zrodziła się myśl utworzenia **Fundacji Edukacji Komputerowej**, mającej na celu przyspieszenie procesu zapoznawania młodzieży z informatyką i upowszechniania komputera, jako pomocy dydaktycznej do nauczania różnych przedmiotów. Powołano komitet założycielski fundacji. Przewodniczącym komitetu został p. **Bogusław Lisowski**, dyrektor zakładów „Predom-ORG”, wiceprzewodniczącym zaś — p. **Andrzej Myszkier**, dyrektor „Radiotechniki”.*

*Uczestnicy posiedzenia Klubu Dyrektorów w dniu 18 września 1985 wysłuchali informacji o działalności powołanego wiosną zespołu, który prowadził prace przygotowawcze niezbędne do powołania fundacji; m. in. powstał projekt statutu. Przedstawiciele 45 przedsiębiorstw jednomyślnie postanowili przekształcić dotychczasowy zespół w komitet organizacyjny fundacji. Uczestnicy spotkania potwierdzili gotowość przystąpienia do fundacji, jako jej członkowie założyciele. Zostaną opracowane zasady finansowe fundacji, a komitet organizacyjny wystąpi do dyrekcji i rad pracowniczych wszystkich zainteresowanych przedsiębiorstw w całym kraju z projektem odpowiednich deklaracji. W tym samym dniu odbyło się również pierwsze posiedzenie komitetu organizacyjnego Fundacji Edukacji Komputerowej. Uchwalono regulamin oraz plan, pracy. W komitecie organizacyjnym znalazło się czterech członków PTI: kol. kol. **Zygmunt Mazur, Maciej Sysło, Jan Sztajer i Andrzej Wiśniewski**.*

Wiele szczegółów, dotyczących działań sprzed 25 lat, podejmowanych we Wrocławiu zanim utworzono Fundację, można poznać dzięki kolejnemu artykułowi pt. „*Komputer w tornistrze*”, w *Biuletynie PTI* nr 12/1985, w którym ówczesny prezes Dolnośląskiego Oddziału PTI pisze m.in.:

*Chciałbym pokrótce scharakteryzować akcję „Komputer w tornistrze” w formie sprawozdania z dotychczasowych ważniejszych dokonań. Wszystko rozpoczęło się od propozycji Wydziału Organizacji i Zarządzania Akademii Ekonomicznej dotyczącej wprowadzenia eksperymentalnie informatyki do klas ósmych w Szkole Podstawowej nr 64 we Wrocławiu. Dr **Szrednicki** opracował projekt programu nauczania. Rozpoczęła się dyskusja nad programem. Redakcja „Wieczoru Wrocławia” podjęła się przekazywania informacji o przygotowaniach do eksperymentu. Na swoich łamach opatrzyła akcję hasłem „Komputer w tornistrze, czyli Jaś się nauczył”. Zaczęto stawiać pierwsze, nie-*

śmiałe kroki. Redaktor tej gazety, **Sławoj Nowak**, zadał m.in. pytanie: a jak jest gdzie indziej? W „Wieczorze Wrocławia” ukazała się seria artykułów o nauczaniu informatyki w innych krajach...

...Wiele spraw wzbudziło spory. Kierować mikrokomputery w miarę ich otrzymywania najpierw do szkół średnich, a dopiero później do szkół podstawowych, czy też kierować je tam, gdzie społeczna inicjatywa daje nadzieję, że sprzęt będzie równie dobrze lub nawet lepiej wykorzystany? (Za pierwszym z tych rozwiązań opowiedział się wrocławski wicekurator oświaty i wychowania **Jan Marzec**, drugie zaś popierali nauczyciele ze szkół podstawowych). Rozdawać komputery czy tworzyć szkolne, a nawet — na początek — międzyszkolne pracownie mikrokomputerowe? Większości uczestników odpowiadało to drugie rozwiązanie... Do akcji „Komputer w tornistrze” dołączały coraz to nowe osoby i instytucje, zaproponowano nowe formy działania. Patronat nad akcją postanowił objąć Klub Dyrektorów. Dziekan klubu **Franciszek Dratwa** powiedział, że sprawa upowszechniania kultury informatycznej w szkołach to sprawa przyszłości naszego społeczeństwa, nie może być, więc obca przemysłowi...

...Powstał komitet założycieli fundacji. Przewodniczącym komitetu został **Bogusław Lisowski**, dyrektor zakładów „Predom-ORG”, wiceprzewodniczącym **Andrzej Myszkier**, dyrektor „Radiotechniki”. Komitet założycielski jest instytucją otwartą. Obecnie w jego skład wchodzi wyłącznie wrocławianie. Istnieje potrzeba poszerzenia składu komitetu. Na swym pierwszym posiedzeniu postanowił on podjąć starania o utworzenie komitetu honorowego fundacji. Tworzy się listę fundatorów. Spotkanie klubu „Komputer w tornistrze” w dniu 29 maja 1985 odbyło się w X Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu. **Bożena Koronkiewicz** podzieliła się doświadczeniami uzyskanymi podczas wprowadzania do szkół informatyki, jako narzędzia w nauczaniu. W spotkaniu wziął również udział Sekretarz Generalny PTI kol. **Andrzej Wiśniewski**...

Ostatnie przedwakacyjne spotkanie klubu odbyło się 19 czerwca 1985r. Najciekawszym punktem spotkania była prezentacja propozycji Zakładów Elektronicznych „Elwro” mikrokomputera szkolnego SOLUM. O możliwościach produkcyjnych i warunkach uruchamiania wielkoseryjnej produkcji mówił dyrektor handlowy „Elwro” dr **Jerzy Chęłchowski**. Mikrokomputer SOLUM — z klawiaturą alfanumeryczną z alfabetem polskim i dodatkowymi klawiszami funkcyjnymi — może być wyposażony w pamięci RAM od 16 do 48 KB. Jest przystosowany do współpracy z odbiornikiem telewizyjnym, drukarką, magnetofonem. Przewidziano możliwość łączenia tych mikrokomputerów w sieć lokalną. Wraz z zasilaczem SOLUM waży 5 kg i mieści się w obudowie 450 x 320 x 90 mm., Aby mógł być używany w szkołach, musi być dobrze oprogramowany i tani. Obecnie czyni się starania, aby uruchomić produkcję masową.

Podpisanie aktu założycielskiego Fundacji, oprócz cytowanej wcześniej gazety „Wieczór Wrocławia” odnotował również Biuletyn PTI nr 5-6/1986 r.:

W dniu 24 lutego 1986 w gmachu Miejskiej Rady Narodowej we Wrocławiu odbyło się uroczyste podpisanie podstawowego dokumentu tworzącego **Fundację Edukacji Komputerowej**. Pierwszych 33 fundatorów złożyło podpisy pod aktem notarialnym, deklarując wkłady pieniężne: instytucje od kilkuset tysięcy do 5 milionów złotych, a osoby prywatne po 3 tysiące złotych. Podpisanie aktu erekcyjnego fundacji pozwoli przystąpić obecnie do czynności zmierzających do uzyskania przez fundację osobowości prawnej. Jednocześnie, przed zarejestrowaniem fundacji, wszyscy popierający ideę jej utworzenia przedsiębiorstwa, instytucje i osoby fizyczne z całego kraju mogą zgłosić do niej aneks... Miło nam donieść, że Polskie Towarzystwo Informatyczne jest również na

liście pierwszych fundatorów. Podpisy pod aktem erekcyjnym w imieniu naszego Towarzystwa złożyli: sekretarz generalny PTI kol. **Andrzej Wiśniewski** i prezes Dolnośląskiego Oddziału PTI kol. **Zygmunt Mazur**.

Po uroczystościach odbyło się pierwsze zebranie fundatorów, które postanowiło wybrać prezydium na czas do walnego zebrania fundatorów, które powinno być zwołane przez prezydium najpóźniej w ciągu 3 miesięcy od dnia rejestracji w sądzie. Przewodniczącym został **Bogusław Lisowski**, dotychczasowy szef komitetu organizacyjnego. Fundatorzy zobowiązali prof. **Daniela Bema** do kierowania pracą rady naukowej fundacji, która powinna być powołana w najbliższym czasie. W skład pięcioosobowego prezydium wchodzi dwóch członków PTI: kol. **Bożena Koronkiewicz** i kol. **Andrzej Musielak**.

Cele i dążenia OFEK przypomniano też w *Biuletynie PTI* nr 12/1986, pod tytułem **Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej**.

W wywiadzie opublikowanym na łamach miesięcznika „**Bajtek**” (dodatek nr 9, z września 1987 r. do gazety codziennej „*Sztandar Młodych*”) dyrektor Zarządu OFEK dr **Andrzej Szrednicki** powiedział m.in.: „Działalność rozpoczęliśmy, jako Stowarzyszenie Komitet Organizacyjny Fundacji Komputerowej. Jednak oficjalnie, jako Fundacja działamy od niedawna, bo od 7 marca tego roku (1987). Prace nasze zaczęliśmy od zorganizowania dla dzieci i młodzieży lata i ferii z komputerem, od ułożenia planu działania, od konsultacji z ministerstwami oświaty i finansów, słowem od badania gruntu.

Fundacja chce pomagać w edukacji informatycznej społeczeństwa. Wiemy, że zacząć trzeba od szkoły, inaczej bywa na tę edukację za późno. Dorosłym trudniej oswoić się z komputeryzacją.

Założyciele Fundacji – dyrektorzy wrocławskich przedsiębiorstw i ja – chcąc być nawozem i klejem licznych inicjatyw związanych z tą edukacją. Samo ministerstwo /Ministerstwo Oświaty i Wychowania/ niewiele zdziała, nawet ze znakomitym programem w garści. Dwóch urzędników w MOiW odpowiada za jego realizację. Mrzonką poza tym jest rychłe „zasypanie” szkół odpowiednim sprzętem...

Nawet gdybyśmy mieli wystarczająco wiele komputerów nie byłibyśmy gotowi do należytego ich wykorzystania. Dzisiaj w ramach przedmiotu „techniczne środki nauczania” przerażają kandydaci na pedagogów budowę epidiaskopu. Sądźmy poza tym, iż do szkół trafiać powinien w miarę jednorodny sprzęt dostosowany do potrzeb uczniowskich. Prędkiej czy później ruszy przecież w ELWRO wieloseryjna produkcja Juniora 800, komputera edukacyjnego, który wyłoniony został przez naszą Radę Naukową na drodze konkursu.”

10. Nasza konstytucja

Ministerstwo Oświaty i Wychowania
w Warszawie
Prezidentem:
/Dr Joanna Michałowska-Górnowska/

STATUT FUNDACJI pn. OGÓLNOPOLSKA FUNDACJA EDUKACJI KOMPUTEROWEJ

§ 1

Fundacja ustanowiona przez Fundatorów Założycieli wymienionych w akcie notarialnym z dnia 24 lutego 1986 r. sporządzonym przez notariusza Państwowego Biura Notarialnego we Wrocławiu - Andrzeja Borzemskiego /Repetorium A nr 680/86 działa zgodnie z ustawą z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach /Dz. U. Nr 21, poz. 97/ i niniejszym statutem. Nosi ona nazwę "Ogólnopolska Fundacja Edukacji Komputerowej" i jest zwana w dalszej części statutu "Fundacją".

§ 2

1. Fundacja działa na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a siedzibą jej władz jest miasto Wrocław.
2. Dla właściwego realizowania celów społecznych i gospodarczych Fundacja może prowadzić działalność również poza granicami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
3. Czas trwania Fundacji jest nieograniczony.
4. Fundacja ma charakter otwarty.
5. Działalność Fundacji przyczyniać się będzie do realizacji programów nauczania Ministerstwa Oświaty i Wychowania oraz wspierać Narodowy Czyn Pomocy Szkole.

§ 3

1. Celem Fundacji jest edukacja komputerowa społeczeństwa, a w tym szczególnie młodego pokolenia, poprzez upowszechnianie stosowania komputerów w nauczaniu, a w szczególności przyczynianie się do:
  - a/ wykorzystania komputerów w procesie dydaktyczno-wychowawczym w taki sposób, by uczeń po wyjściu ze szkoły był przygotowany do wykorzystania komputerów przy produkcji i w życiu codziennym,
  - b/ aktywizowania społeczeństwa do działań wspierających edukację komputerową,
  - c/ propagowania osiągnięć nauki i techniki w dziedzinie praktycznego wykorzystania komputerów,
  - d/ rozwijania kultury informatycznej w społeczeństwie.

Statut „Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej”, został zatwierdzony 20 grudnia 1986 r. decyzją Ministra Oświaty i Wychowania (nr BPO-0150/R/17/86). Na 8 stronach pozółkłych kartek maszynopisu można przeczytać wszystko o: celach Fundacji, jej organizacji, zasadach funkcjonowania i prowadzenia działalności gospodarczej. Organami Fundacji (§ 9) są:

a) **Rada Fundatorów** reprezentowana przez Prezydium Rady Fundatorów, b) Zarząd Fundacji, c) Rada Naukowa Fundacji, d) Komisja Rewizyjna. Rada wyłania ze swego grona Prezydium Rady w składzie (§.10, ust. 5): prezydent Fundacji, 2-5 wiceprezydentów, sekretarz oraz członkowie Prezydium Rady. Poza reprezentantami Fundatorów w skład Prezydium Rady wchodzi: przedstawiciel Ministerstwa Oświaty i Wychowania oraz przedstawiciel Krajowego Komitetu Narodowego Czynu Pomocy Szkole. Skład Prezydium Rady podlega zmianie, co trzy lata. Prezydium Rady reprezentuje Radę między posiedzeniami.

b) **Zarząd Fundacji** (§ 11, ust. 1) składa się z dyrektora, 1-3 zastępców i skarbnika pełniącego funkcję głównego księgowego Fundacji. Dyrektor Zarządu jest powoływany przez Radę. Pozostałych członków Zarządu powołuje dyrektor w uzgodnieniu z Prezydium Rady. Zarząd działa na podstawie regulaminu uchwalonego przez Radę.

c) **Rada Naukowa Fundacji** (§ 12) powoływana jest w składzie 11-15 osób na okres 3 lat. Członkami Rady Naukowej mogą być osoby niebędące członkami Rady.

d) **Komisja Rewizyjna** (§ 13) składa się z 3-5 osób powołanych na okres trzech lat przez Radę. Pracami komisji kieruje jej przewodniczący.

Statut Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej był w minionych latach kilkakrotnie modyfikowany w różnych zakresach, ale niezmienne pozostawał i do dziś pozostaje cel Fundacji (§ 3 statutu):

- **edukacja komputerowa społeczeństwa, a w tym szczególnie młodego pokolenia, poprzez upowszechnianie stosowania komputerów w nauczaniu, a w szczególności przyczynianie się do:**

a/ wykorzystania komputerów w procesie dydaktyczno-wychowawczym w taki sposób, by uczeń po wyjściu ze szkoły był przygotowany do wykorzystania komputerów przy produkcji i w życiu codziennym;

b/ aktywizowania społeczeństwa do działań wspierających edukację komputerową;

c/ propagowania osiągnięć nauki i techniki w dziedzinie praktycznego wykorzystania komputerów;

d/rozwijania kultury informatycznej w społeczeństwie.